PRIMII PAȘI SPRE CARTE

Număr special de Paşti – aprilie 2016

"The first steps toward book"- Special number of Easter
"Les premiers pas vers livre"- Édition spéciale de Pâques
"Первые шаги для книга"- Номер специальный Пасхальные

Coordonator: Prof.înv.primar- **Ifrim Nicoleta**
Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău

Colectivul de redacţie/ Editorial equip/ L'équipe de redaction/ Редакционная группа:

Coordonator revistă: Prof.înv.primar- Ifrim Nicoleta, Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău, România

Colaboratori:

- **Prof. Nicoleta Vlad- Școala Gimnazială "Ion Creangă" – Buzău, România**
- **Andreea Tănase, elevă în clasa a VI-a A, Şcoala Gimnazială "Ion Creangă" Buzău, România**
- **Elevii clasei a III-a B, Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău, România**

- **Parteneri proiecte eTwinning- "Пасхальный стол и обряды у разных народов"/ "Velykų papročiai ir tradicijos", "Fêtes et traditions populaires" et " Le magazine en ligne pour les échanges culturels":**

- **Maia Porombrica, Liceul Teoretic Mesterul Manole s. Salcuta, Causeni, Moldova, Republic of**
- **Olivier Reggiani, Saint Felix de Sorgues, France**
- **Tamara Neculcea, Liceul Teoretic „Ştefan cel Mare Şi Sfînt, Moldova, Republic of**
- **Vassiliki Papageorgiou- 14o Dimotiko Sxolio Larissas, Greece**
- **Armine Grigorian- Ecole N1 de Gumri- Arménie**
- **Rasa Urmonienė, Ketvergių Pagrindinė Mokykla, Lithuania**
- ***ЭЙМАНТАС РИМКУС, Ученик 9 класса, ЭЙМАНТАС РИМКУС, Кятвергяйская основная школа, Литва***
- **Artashes Torosyan, Yerevan high school N 198, Armenia**
- **Амбарцумян Мариам , Yerevan high school N 198, 11_1 класс, Armenia**
- **АЙК ВАРДАЗАРЯН, 11-3 класс старшая школа № 198, Armenia**
- **Мкртумян Виктория Арменовна- ученица 11^3 класса, №198 старшей школы, Armenia**
- **Nadiia Symanych, Dovge school of I-II grades, Ukraine**
- **Valeria Marcelli- ICS "E. Mattei" (Civitella Roveto (AQ), Italia**
- **Ādažu vidusskolas 7.d klases skolnieks, Arsenijs Maistrenko, Ādaži**
- **Ilze Stiprā, Meirānu Kalpaka pamatskola, Latvia**
- **Marija Filkorn, Dovhe school, Ukraine**
- **Maryna Biloholovko, Gymnasium №1 named after Taras Shevchenko, Ukraine**
- **Nadejda Esanu, Liceul Teoretic cu Profil Real "Mihai Marinciuc" , Moldova, Republic of**

"Gallery Easter eggs"/ "Galerie d' oeufs de Pâques"/ "Галерея Пасхальные яйца"/ "Galeria ouălor de Paşti" – Images/ Des images / Образность/ Imagini:

- **Regīna Eihmane, Ādažu vidusskola, Latvia**
- **Nadiia Symanych, Dovge school of I-II grades, Ukraine**
- **Jolanta Paulienė, Klaipėdos Maksimo Gorkio pagrindinė mokykla, Lithuania**
- **Oxana Coroleac, Centrul de Creaţie Tehnică pentru copii, Moldova, Republic of**
- **Nadejda Esanu, Liceul Teoretic cu Profil Real "Mihai Marinciuc" , Moldova, Republic of**
- **Ludmila Tomnatic , Liceul Teoretic „Gaudeamus", Moldova, Republic of**
- **Eka Murusidze, LEPL General Giorgi Kvinitadze Cadets Military Lyceum., Georgia**
- **Besik Machitadze, LEPL General Giorgi Kvinitadze Cadets Military Lyceum, Georgia**
- **Svitlana Pasichnik, Myrhorod Gymnasium named after Taras Scevchenko, Ukraine**
- **Maryana Lysyshyn, Kolomiya educational complex №9, Ukraine**
- **Katarzyna Gucz, Zespół Szkół w Lubyczy Królewskiej, Poland**
- **Nara Abgaryan, N125 primary school after S. Byurat, Armenia**
- **Mariya Panich, Dovhe school, Ukraine**
- **Rasa Urmonienė, Ketvergių pagrindinė mokykla, Lithuania**
- **Liudmyla Poberezhna, Vinnytsia Public Secondary School-Gymnasia №30 named after Taras Scevchenko, Ukraine**
- **Marija Filkorn, Dovhe school, Ukraine**

Obiceiuri și tradiții de primăvară/ Customs and traditions the Spring/ Coutumes et traditions de printemps/Обычаи и традиции весна

Baba Dochia

Baba Dochia, conform lui George Călinescu, face parte din cele “4 mituri fundamentale care au modelat cultura și spiritualitatea românească.” Sacrul sta sub semnul venirii primăverii, de aici derivând mai multe legende și tradiții românești, evocate an de an:

Personajul Dochiei este asociat cu legenda **Traian și Dochia,** culeasă de Gheorghe Asachi. Despre Traian și Dochia, celebrul critic literar George Călinescu spunea că este "rezultatul unei întregi experiențe de viață a poporului român".

Legenda spune că Dochia ar fi fost fiica regelui dac Decebal. Traian, cuceritorul Daciei se îndrăgostește de Dochia. Aceasta refuză să i se alăture și se refugiază împreună cu *"a ei popor"* pe muntele considerat sacru de către daci, Ceahlău. Dându-și seama că nu poate scăpa de patima lui Traian, îi cere ajutor zeului supreme, Zamolxes, care o transformă împreună cu turma sa, în stâncă.

O altă variantă povestește despre Baba Dochia care a avut un fiu, pe numele său, **Dragobete** care s-a căsătorit împotriva dorinței sale. Pentru a-și necăji nora, într-o zi rece de iarnă, i-a dat acesteia un ghem de lână neagră și a trimis-o la râu să-l spele, spunându-i să nu se întoarcă până când lâna nu devine albă. Fata a încercat să spele lâna, dar chiar dacă degetele sale au început să sângereze, culoarea lânii rămânea tot neagră. De disperare, pentru că nu se putea întoarce acasă la soțul iubit, a început să plângă. Impresionat de durerea fetei, Domnul Iisus Hristos i-a apărut în cale și i-a dat o floare roșie, spunându-i să spele lâna cu ea. Mulțumindu-i, fata a pus floarea în apă, a spălat lâna și a constatat cu uimire că lâna s-a albit. Fericită că a reușit să ducă la bun sfârșit această sarcină grea, fata se întoarce acasă. Auzind povestea fetei, Baba Dochia se înfurie crezând că este primăvară, deoarece **Mărțișor** îi putuse oferi o floare fetei.

Pornește îmbrăcată în nouă cojoace (unele

variante povestesc de 12) în căutarea primăverii. Pe parcursul călătoriei, soarele puternic o face să își scoată rând pe rând, cele nouă cojoace pe care le purta, până rămâne fără nici unul. Vremea se schimbă brusc și Baba Dochia a îngheţat împreună cu oile sale, transformându-se, conform legendei, în stană de piatră.

Folclorul popular românesc asociază cele nouă zile- de pe 1 Martie, până pe 9 Martie, cu povestea Babei Dochia născându-se astfel **mitul Babelor.**

Potrivit tradiției, primele nouă zile ale lunii martie sunt considerate ***babe.*** Este vremea în care fiecare femeie își alege *o babă* pentru a afla cum îi va fi sufletul și norocul pâna la sosirea *babelor* din anul următor. Astfel, zilele luminoase, însorite sunt aducătoare de fericire, noroc și belsug, în timp ce vremea rece, cu ploi și ninsori înseamna lacrimi, necazuri, sărăcie, neîmpliniri.

De **legenda Babei Dochia** sunt legate numele culmii **Babele** din **masivul Bucegi** și primele nouă zile ale lunii martie.

În ceea ce priveşte **Stânca Dochiei**, ea este, poate, locul cel mai învăluit în mister. Despre această stâncă unii spun că ar fi pietrificarea unei bătrâne ciobăniţe, care, înveşmântată cu nouă cojoace, a pornit, împreună cu oile şi caprele sale, spre vârful muntelui, deşi vremea nu-i îngăduia. Şi, cum mergea ea, a început să plouă şi să ningă. Şi, fiindcă cojocul de deasupra se uda mereu şi se îngreuna, obosind-o la drum, bătrâna ciobăniţă a lepădat, unul câte unul, opt din cele nouă cojoace. Atunci, s-a pornit un ger mare care a îngheţat-o împreună cu oile şi caprele sale.

Stânca Dochiei- Masivul Ceahlău

Se mai zice că Dochia a fost o fată care, încă de mică, a fost dusă la schitul de la poalele Ceahlăului, iar când a crescut, s-a călugărit.

Într-o zi, s-a depărtat de schit şi a început a se plimba printr-o frumoasă poiană din apropierea schitului.

I-a plăcut atât de mult încât, de atunci, în fiecare dimineaţă ieşea să dezmierde florile înviorate de rouă. Alţi prieteni nu avea, decât florile şi păsările codrilor.

Într-o zi, în această poiană a întâlnit un prinţ frumos, de care s-a îndrăgostit pe loc. Acum nu o mai interesau nici florile, nici păsările, gândul fiindu-i numai la iubitul ei. Şi-au făcut multe visuri împreună şi erau foarte fericiţi amândoi.

A venit însă o zi, când Dochia l-a aşteptat în zadar pe drăguţul ei, că acesta nu a mai venit ca de obicei, la locul întâlnirii. A aşteptat o zi, a aşteptat două, apoi nouă, dar prinţul tot nu s-a arătat. Într-o zi, a aflat că s-a însurat. Vestea a durut-o atât de mult că i-a întunecat judecata.

A doua zi, în zori, a ieşit iar să-şi dezmierde florile, după care nu s-a mai întors la schit. S-a urcat însă pe Ceahlău, unde a rătăcit douăsprezece zile, nebună de durere şi deznădejde. În cea de-a douăsprezecea zi, s-a suit pe o stâncă mare şi şi-a dat drumul în prăpastie.

De atunci, stânca poartă numele de Dochia, iar primele 12 zile din luna martie sunt zilele de rătăcire ale Dochiei.

Se crede că aceste zile corespund celor 12 luni ale anului. Ziua de 1 martie reprezintă luna ianuarie, iar ziua de 12 martie reprezintă luna decembrie. Oamenii cred că, aşa cum este timpul din aceste zile, aşa va fi şi luna corespunzătoare.

Dragobetele

Fiul Babei Dochia, **Dragobetele** simbolizează sărbătoarea dragostei la români. Își are rădăcinile în tradițiile dace și în credința într-un fel de zeu al iubirii, a cărui cinstire, pe 24 februarie, marca simbolic și începutul primăverii.

Sărbătoarea de **Dragobete** este considerată în popor echivalentul sărbătorii **Valentine's Day** (ziua Sfântului Valentin), sărbătoare a iubirii.

În tradiţia românească străveche, Dragobetele era o zeitate de origine daco- tracică, imaginat ca un bărbat chipeş, neastâmpărat şi năvalnic. Sărbătorit cu regularitate până la mijlocul secolului XX, pe 24 şi 28 februarie sau pe 1 şi 25 martie, Dragobetele semnifică, de asemenea, şi începutul primăverii, fiind numit și **Cap de Primăvară**.

Se mai credea că, în ziua de Dragobete, păsările nemigratoare se adună în stoluri, ciripesc, își aleg perechea și încep să-și construiască cuiburile. De aceea, românii mai numeau Dragobetele şi "Logodnicul Păsărilor".

Prilej de bucurie și bunăstare, Dragobetele este unul dintre cele mai frumoase obiceiuri străvechi ale poporului român. Probabil că 24 februarie însemna, pentru omul arhaic, începutul primăverii, ziua când natura se trezește, păsările își caută cuiburi iar omul participă și el la bucuria naturii.

Mărțișorul

Este un obiect mic de podoabă, legat cu un şnur împletit dintr-un fir alb şi unul roşu, care este oferit fetelor şi femeilor, ca semn al sosirii primăverii.

Mărţişorul se confecţiona din două fire răsucite de lână colorată, albă şi roşie, şi era dăruit în ziua întâi din luna martie când apărea pe cer Luna Nouă. După unele tradiţii, firul mărţişorului, funie de 365 sau 366 de zile, ar fi fost tors de Baba Dochia în timp ce urca cu oile la munte.

Mărțișorul se oferă, în general, în ziua de 1 Martie şi este parte a unei tradiţii vechi specifice românilor şi a unor populaţii învecinate (Bulgaria, Macedonia, Albania). Împreună cu mărţişorul se oferă adesea şi flori timpurii de primăvară, cea mai reprezentativă fiind „ghiocelul”. În unele zone ale ţării, după ce este purtat, mărţişorul este legat de o ramură a unui pom fructifer reprezentând şi un semn de belşug.

Originile mărţişorului nu sunt cunoscute exact, dar se presupune că datează din perioada Imperiului Roman, când Anul Nou era sărbătorit în luna lui Marte, odată cu prima zi a primăverii. (Marte fiind atât zeul războiului, cât şi al fertilităţii şi al vegetaţiei). De aici şi culorile mărţişorului, roşu reprezentând războiul sau sângele şi albul reprezentând pacea sau puritatea.

O legendă spune că totul a început când Soarele întruchipat într-un bărbat chipeş cobora pe pământ pentru a dansa hora în sate. Un dragon l-a răpit şi l-a închis într-un beci al unui palat. Nimeni nu îndrăznea să-l salveze pe Soare. Un tânăr curajos a călătorit trei anotimpuri (vara, toamna şi iarna) până a găsit castelul şi s-a luptat cu dragonul multe zile până a reuşit să-l înfrângă. Soarele a fost eliberat iar sângele tânărului rănit cădea pe zăpadă transformând-o în ghiocei, mesageri ai primăverii. Tânărul curajos a murit fericit văzând că viaţa sa a servit unui scop atât de nobil: venirea primăverii.

Istoria mărţişorului mai spune că de atunci există obiceiul ca oamenii să ofere doamnelor şi domnişoarelor amulete: un fir alb împletit cu unul roşu.

Obiceiul spune că mărţişorul trebuie ţinut 9-12 zile şi apoi să fie atârnat într-un pom înflorit pentru a aduce noroc şi bunăstare celei care l-a purtat.

Tradiţiile româneşti conferă legendei Mărţişorului marcarea tranziţiei dintre sfârşitul iernii, anotimpul rece şi întunecat, şi venirea primăverii, simbol al renaşterii şi optimismului.

Mărțișorul este o întrupare a bucuriei de a trăi, un semn prin care renaşterea naturii este celebrată. Explicaţia purtării lui a fost dată de George Coşbuc în studiul său: *„Scopul purtării lui este să-ţi apropii soarele, purtându-i cu tine chipul cam cu acelaşi rost cum purtăm noi o cruce ori un chip al lui Hristos în sân. Printr-asta te faci prieten cu soarele, ţi-l faci binevoitor să- ţi dea ce-i stă în putere, mai întâi frumuseţe ca a lui, apoi veselie şi sănătate, cinste, iubire şi curăţie de suflet.*”

"Mărțișoare"- Clasa a III-a B, Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău, România

Măcinicii

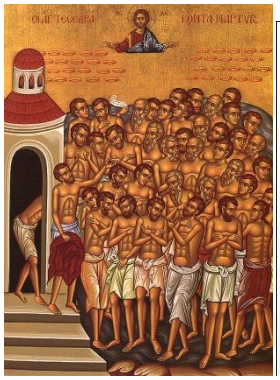

Sărbătoarea creştină a Sfinţilor **40 de Mucenici din Sevastia** s-a suprapus peste începerea anului agricol tradiţional şi a generat o sărbătoare tradiţională românească, *Mucenicii* sau *Măcinicii*.

În credinţa populară, în ziua mucenicilor se încheie zilele babelor, zilele capricioase ale îngemănării iernii cu primăvara, lăsând loc zilelor moşilor, zile calde.

În ziua mucenicilor, în credinţa populară, se deschid mormintele şi porţile Raiului, iar gospodinele fac, în cinstea Sfinţilor Mucenici, 40 de colaci numiţi **sfinţi**, **mucenici** sau **bradoşi.** În Moldova, aceştia au forma cifrei 8, o stilizare a formei umane, şi sunt copţi din aluat de cozonac, apoi unşi cu miere şi nucă.

Dacă până la 8 martie, a fost săptămâna femeii, pe 9 martie se zice că este ziua bărbatului existând obiceiul de a bea 40 de pahare de vin în cinstea celor 40 de Sfinţi Mucenici.

Conform tradiţiei populare, cum va fi vremea în 9 martie, aşa va fi timp de 40 de zile. Dacă în ziua de Mucenici va îngheţa şi va fi frig, este semn că iarna va continua până în ziua de Sfântul Gheorghe.

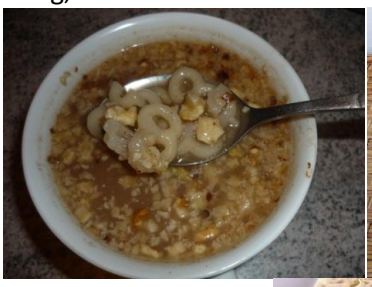

PROF.ÎNV.PRIMAR- IFRIM NICOLETA, ŞCOALA GIMNAZIALĂ "ION CREANGĂ, BUZĂU", ROMÂNIA

ORIGINE DE LA SAINT VALENTIN

La Saint Valentin c'est le jour des amoureux mais savez-vous d'où vient cette fête ? Découvrez l'origine d'une fête qui a bien changée ! La saint Valentin a également une manière différente de se fêter en fonction des pays.

QUI EST SAINT-VALENTIN ?

Le 14 février c'est la Saint Valentin. Mais qui est donc ce Valentin dont tout le monde parle ? La version la plus connue est celle d'un prêtre chrétien nommé Valentin qui célébrait des mariages en cachette au temps des romains et l'Empereur et qui serait mort un 14 février.

Mais nous, l'histoire qu'on préfère c'est celle de Valentin et Julia. Le pauvre Valentin est arrêté par l'empereur et jeté en prison. Il se lie d'amitié avec Julia, la fille de son geôlier, qui lui apporte ses repas. La jeune fille est aveugle, alors Valentin lui décrit le monde pour qu'elle puisse se l'imaginer jusqu'au jour où un miracle a lieu ! Grâce à la bonté de Valentin, Julia retrouve la vue et peut enfin voir le monde. On raconte qu'à la mort de Valentin, son amie Julie planta un amandier prêt de sa tombe. Aujourd'hui, cet arbre est un symbole de l'amour, comme la rose.

LA SAINT VALENTIN DANS LE MONDE

Si en France et en Europe les gens offrent une carte ou un cadeau à une personne unique, leur amoureux, **en Amérique du Nord**, il n'est pas rare qu'une personne envoie une dizaine de cartes, et même que des élèves d'école primaire en envoient à leur maîtresse d'école. La St Valentin désigne alors l'amour au sens large, c'est à dire les personnes qu'on aime (en dehors de la famille).

LA BEFANA

La befana : une tradition italienne.

Elle arrive sur sa balai pendant la nuit de l'Epiphanie pour apporter les cadeaux aux enfants sages et la cendre et le charbon aux enfants méchants.

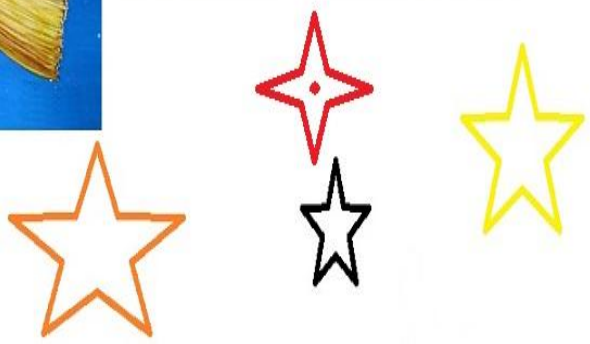

Les coutumes greques

Bricolages pour *Le Saint Valentin*, pendant le cours français

Vassiliki Papageorgiou- 140 Dimotiko Larissas, Greece

Le 1er Mars

Le premier du mois de mars en Grèce les petits portent au poignet un bracelet fait du fil rouge et blanc tréssés ensemble. On l'appelle MARTIS. C'est pour protéger, selon la tradition, du soleil qui est très fort et nuisible!

Την 1η Μαρτίου , φοράμε στον καρπό του χεριού ένα βραχιολάκι φτιαγμένο από άσπρη και κόκκινη κλωστή για να μας προστατεύει από τον ήλιο της άνοιξης. Το βραχιολάκι αυτό το βγάζουμε στο τέλος του μήνα ή όταν δούμε το πρώτο χελιδόνι. Το έθιμο αυτό έχει τις ρίζες του στην αρχαία Ελλάδα.

Vassiliki Papageorgiou- 140 Dimotiko Larissas, Greece

Le carnaval

Φίλες και φίλοι μας, γεια σας ! Αυτές τις ημέρες στην Ελλάδα γιορτάζουμε την περίοδο της Αποκριάς. Αποκριά σημαίνει αποχή από το κρέας, μιας και σε λίγες μέρες αρχίζει η Μεγάλη Σαρακοστή, δηλαδή η μεγάλη νηστεία πριν το Ορθόδοξο Πάσχα. Η Αποκριά διαρκεί τρεις εβδομάδες. Η πρώτη εβδομάδα είναι η Προφωνή. Είναι η εβδομάδα που μας πέρασε. Αυτήν η εβδομάδα που διανύουμε λέγεται Κρεατινή, μιας και τρώμε συνεχώς κρέας. Μάλιστα αυτήν η Πέμπτη λέγεται Τσικνοπέμπτη, επειδή εμείς οι Έλληνες συνηθίζουμε αυτή τη μέρα να τσικνίζουμε, δηλαδή να ψήνουμε διάφορα κρέατα στα κάρβουνα. Η άλλη εβδομάδα είναι της Τυρινής. Λέγεται έτσι, επειδή εμείς οι Έλληνες την τελευταία βδομάδα της Αποκριάς τρώμε συνεχώς γαλακτοκομικά, κυρίως γαλατόπιτες και γαλατομπούρεκα. Την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς, δηλαδή την Κυριακή της Τυρινής, ανάβουμε μεγάλες φωτιές σε πολλές γειτονιές και χορεύουμε γύρω από τη φωτιά. Σε πολλές πόλεις της Ελλάδας πραγματοποιούνται μεγάλες παρελάσεις μασκαράδων. Τη Δευτέρα μετά την Κυριακή της Τυρινής γιορτάζουμε την Καθαρή Δευτέρα, δηλαδή την αρχή της νηστείας για το Πάσχα. Εκείνη τη μέρα πηγαίνουμε στην εξοχή και στις παραλίες και πετάμε χαρταετούς. Επίσης, τρώμε ένα παραδοσιακό είδος ψωμιού, τη λαγάνα, καθώς και διάφορα θαλασσινά και άλλα νηστίσιμα, όπως τουρσί και χαλβά από ταχίνι (αλεσμένο σουσάμι). Ελάτε όλοι να γιορτάσουμε μαζί !!

Φίλες και φίλοι, καλημέρα σας από την Ελλάδα. Στη χώρα μας αυτές τις μέρες διανύουμε την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς. Η εικόνα που προσθέσαμε παραπάνω δείχνει τον παραδοσιακό χορό ' γαϊτανάκι '. Πιστεύεται πως αυτόν τον χορό τον έφεραν στην Ελλάδα οι πρόσφυγες του Πόντου και της Μικράς Ασίας. Χορεύεται από δεκατρείς χορευτές. Ο ένας κρατά τον στύλο στη μέση σταθερά και οι άλλοι δώδεκα χορεύουν γύρω απ' αυτόν σχηματίζοντας ζευγάρια. Ο κάθε χορευτής κρατάει στο χέρι του μια χρωματιστή κορδέλα και χορεύει αντικριστά με το ζευγάρι του τραγουδώντας διάφορα παραδοσιακά τραγούδια. Ταυτόχρονα περνά ο ένας μια φορά από τη μέσα πλευρά και μια φορά από την έξω πλευρά του συγχορευτή του. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι κορδέλες να σχηματίσουν ένα όμορφο πολύχρωμο κορδόνι. Μετά η διαδικασία επαναλαμβάνεται ανάποδα για να ξετυλιχτεί το κορδόνι και να ελευθερωθούν όλες οι κορδέλες. Είναι πολύ διασκεδαστικός χορός και οι μαθητές τον απολαμβάνουν μιας και κάθε Παρασκευή πριν την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς διοργανώνονται γιορτές αποκριάτικες στα σχολεία και οι μαθητές ξεφαντώνουν !

Vassiliki Papageorgiou- 140 Dimotiko Larissas, Greece

Les personnages du Carnaval italien

CARTE D'IDENTITÉ
PRENOM: BALANZONE
JE HABITE A BOLOGNA (EMILIA ROMAGNA, REGION ITALIENNE) JE SUIS MEDICIN, JU SUIS GROS , ORGUEILLEUX ET VANITEUX.

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: GIANDUIA
JE HABITE A TORINO (PIEMONTE, REGION ITALIENNE) JE SUIS DOUX, FACETIEUX ET HONNETE; J'AIME LE VIN!

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM : PANTALONE
JE HABITE A VENEZIA (VENETO, REGION ITALIENNE) . JE SUIS UN VIEUX MARCHAND , J' AIME LES FEMMES BELLES ET RICHES.

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: PULCINELLA
JE HABITE A NAPOLI (CAMPANIA, REGION ITALIENNE) . JE SUIS UN SERVITEUR IDIOT ET BAVARD; JE N'AIME PAS TRAVAIL, J' AIME L'OMELET TE AUX MACARONI!

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: BRIGHELLA
JE HABITE A BERGAMO (LOMBARDIA, REGIONE ITALIENNE) JE SUIS UN SERVITEUR INTELLIGENT ET ASTUCIEUX, J'AI TROMPE MON METRE JE SUIS UN BIEN ANCLENT

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: COLOMBINA
JE HABITE A VENEZIA (VENETO).JE SUIS LA SEULE FEMME MASQUE. JE SUIS UNE SERVEUSE COMME ARLEQUIN, MON AMI. JE SUIS COQUINE ET MENTEUSE.

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: ARLECCHINO
BERGAMO (region: LOMBARDIA).JE SUIS UN SERVEUR COQUIN ET MALIN.J'AI UN COSTUME DE TOUS LES COULEURS, J'AIME COLOMBINA.

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: PEPPE NAPPA
SICILIA (région: SICILIA). JE SUIS UN FAINEANT . J'AI TOUJOURS SOMMEIL ET J'AIME DANSER.

CARTE D'IDENTIT É
PRENOM: RUGANTINO
ROMA (région : LAZIO) JE SUIS UN PEU ARROGANT MAIS AU FOND JE SUIS GENEREUX ET AIMABLE.

Les élèves : Irene d'Amico, Samuele Rinaldi, Cecchini Gabriele, Olindo Sabatini e Marika Farina, ont réalisé ce document sur les personnages du Carnaval italien.

Valeria Marcelli- ICS "E. Mattei" (Civitella Roveto (AQ), Italia

La journée de la femme

La journée internationale de la femme, qui est célebrée chaque année le 8 mars, a été créé pour commémorer les conditions sociales et économiques des femmes,la discrimination et la violence contre les femmes.

Les 8 Mars se rapporte à un incendie survenu en 1908 dans une usine des femmes à New York.

Effectivement cet incendie a été confondu avec celui de 1911 où des nombreuses femmes sont mortes.

En 1917 les femmes de Saint-Pétersbourg sont descendues dans les rues pour exiger la fin de la guerre. C'est la meme date du 8 mars.

En 1946,dans toute l'italie, on partecipe à la journée de la femme et on choisi «la mimosa»,la plante qui fleurit seulement dans les premiers jours de mars, comme un symbole de l'anniversaire.

Meme si on a rejoint beaucoup de progès, aujourd'hui plusieurs pays dans le monde ne respectent pas les droits de la femme.

Valeria Marcelli, ICS "E. Mattei", Italy

Obiceiuri și tradiții de Paști/ Customs and traditions of Easter/ Coutumes et traditions de Pâques/Обычаи и традиции Пасхи

Слово «Пасха» на разных языках:

English – Easter - (anglų)
Русский - Пасха - (rusų)
Български – Великден - (bulgarų)
Polski – Wielkanoc - (lenkų)
Українська – Великдень - (ukrainiečių)
Türkçe - Paskalya - (turkų)
Română - Paști - (rumunų)
Čeština - Velikonoce - (čekų)
Deutsch - Ostern - (vokiečių)
Ελληνικά - Πάσχα - (graikų)
Español - Pascua - (ispanų)
Eesti - Ülestõusmispühad - (estų)
Suomi - Pääsiäinen - (suomių)
Français - Pâques - (prancūzų)
Hrvatski - Uskrs - (kroatų)
Magyar - Húsvét - (vengrų)
Հայերեն - Զատիկ - (armėnų)
Italiano - Pasqua - (italų)
ქართული - აღდგომა - (gruzinų)
Latviešu - Lieldienas - (latvių)
Slovenčina - Veľká noc - (slovakų)
Slovenščina - Velika noč - (slovėnų)
Српски / srpski – Ускрс - (serbų)
Беларуская - Вялікдзень - (baltarusių)
Velykos - (lietuvių)

Rasa Urmonienė, Ketvergių Pagrindinė Mokykla, Lithuania

Pâques en France

Origines de Pâques

Pâques est une fête religieuse chrétienne qui commémore la résurrection de Jésus Christ. Elle suit le Vendredi Saint, jour de la mort de Jésus, de trois jours. Sa date varie chaque année mais Pâques est calculé comme étant le premier dimanche après la pleine lune suivant le premier jour du printemps

En France, le lundi de Pâques est un jour férié depuis 1886. Dans l'Est de la France, le vendredi saint est également un jour non travaillé.

Traditions de Pâques

La tradition veut que le dimanche de Pâques en France, on s'offre des œufs en chocolat. Pour les enfants, ce sont les cloches, parties à Rome durant le Carême, qui laissent tomber des œufs en chocolat, œufs de Pâques, lorsqu'elles reviennent au pays. Ainsi, à la fin de la traditionnelle messe de Pâques, les cloches des églises retentissent et les enfants se pressent dans les jardins pour aller chercher les œufs laissés tombés par les cloches de Pâques. On se retrouve ensuite autour d'un repas en famille comprenant généralement un plat d'agneau rôti et des œufs et poules en chocolat.

Le Lapin de Pâques

Le lapin de Pâques doit son origine à une ancienne culture orientale. A l'origine c'était un lièvre de Pâques. On ne sait pas au juste quand le nom fut changé et pourquoi. Les lapins étant très prolifiques, ce symbole en est sûrement un d'abondance. .

C'est en Allemagne qu'on associa pour la première fois le lapin de Pâques avec les œufs de Pâques pour célébrer le printemps. Les enfants fabriquaient des nids de feuilles, de mousse ou d'herbe et les plaçaient dans le jardin. Ils croyaient que durant la nuit de Pâques, le lapin remplirait les nids d'œufs multicolores.

Les Œufs de Pâques

L'œuf est un autre symbole d'une nouvelle vie. Donner des œufs en cadeau à Pâques ou pour célébrer l'arrivée du printemps, est une tradition installée depuis des centaines d'années.

Les enfants d'Angleterre, d'Hollande et de France vont de maison en maison en quête d'œufs de Pâques.

Certaines personnes croient que les œufs de Pâques ont des pouvoirs magiques. Ils croient qu'en enterrant les œufs de Pâques peints à la main au pied d'une vigne, la fera pousser plus rapidement. D'autres pensent que si l'œuf reste enterré pendant cent ans, le jaune deviendra un diamant.

Il semble que la coutume d'offrir des œufs ou des lapins en chocolat est d'origine commerciale. Après les privations du carême, les gens ont trouvée l'idée intéressante, de pouvoir se sucrer le bec après s'être privé de sucrerie en guise de sacrifice durant toute cette période.

Olivier Reggiani, Saint Felix de Sorgues, France

Les Pâques en Arménie

Pâques est la fête la plus importante de l'Eglise Arménienne. La semaine sainte dédiée au mystère de la Passion du Christ se termine le samedi soir à la veille de Pâques.

La messe est entièrement consacrée au mystère de la Résurrection du Christ. Cette messe qui précède le dimanche de la Résurrection se nomme « Djrakalouyts » (qui signifie allumer la veilleuse en arménien) car dans l'église Sainte Résurrection de Jérusalem la veilleuse qui se trouve au-dessus du tombeau du Christ, s'allume sous l'influence du Saint Esprit en signe de la Résurrection du Christ.

Les croyants arméniens, dans tous les coins du monde, allument leurs cierges et leurs lanternes et les prennent chez eux pour transmettre dans leurs foyers la lumière de la foi et de la vie à leurs êtres aimés en disant : Le Christ est ressuscité parmi les morts et ceux qui reçoivent ce message répondent : Bénie soit la Résurrection du Christ.

Le même soir les mets essentiels à table sont des produits à base d'œufs, de poissons, de légumes ainsi que du riz avec des raisins secs.

Marquant la résurrection du Christ, cette fête est symbolisée par la tradition des oeufs, généralement peints en rouge.

D'après un historien, si les Arméniens teignent les œufs en rouge à Pâques, c'est parce que le rouge est la couleur de la joie, mais aussi celle du sang versé par le Christ pour sauver le monde. L'œuf symbolise l'univers et les quatre éléments, sa coquille en serait le ciel, sa membrane l'air, le blanc l'eau et le jaune la terre. On proclame notre salut en tenant les œufs rouges dans les mains, et le repas de Pâques commence toujours par les œufs.

Depuis les temps les plus anciens, il est de tradition dans les familles arméniennes de faire cuire et de teindre des œufs dans une saumure de pelures d'oignons collectées pendant toute la période du « Grand-Carême ». Ces œufs sont souvent marqués du signe de la croix. Ils sont seront bénis en même temps que les brioches pascales (Tcheureks) à l'issue de la Divine liturgie (messe pour les Catholiques) du jour de Pâques. Cette tradition existe dans tout l'Orient, dans toutes les Eglises orthodoxes, mais aussi dans nombre de pays de tradition catholique comme, par exemple, la Pologne. Dans certaines régions d'Arménie occidentale (région d'Arapkir), ces œufs étaient préparés le « Grand Jeudi » annonçant déjà en quelque sorte, la perspective de la Résurrection.

Ces oeufs figurent obligatoirement sur toutes les tables à l'occasion de la Fête de Pâques et les jours qui suivent. On pratique à cette occasion le "jeux des oeufs" (havgtakhagh) qui consiste à s'affronter en faisant s'entrechoquer les oeufs que l'on a choisis dans la corbeille disposée sur la table pascale. Le vainqueur est celui qui aura cassé un maximum d'oeufs.

Le Tcheureg

Cette brioche, est symboliquement préparée pour Pâques. Pour marquer la Résurrection du Christ, les Arméniens, très pratiquants, consomment à Pâques cette brioche.

La pâte est mise à lever une nuit entière, pour marquer la résurrection du Christ.

Tout le monde se salue ce jour en disant "kristos hariav i mérélots, orhtnial é haroutioun krisdosi" (en arménien)"le christ a ressuscité des morts, que soit bénie la résurrection du christ"

Chez les Arméniens, Pâques, symbole du retour à la vie est aussi un jour où l'on célèbre la famille, les ancêtres et la lignée.

Armine Grigorian- Ecole N1 de Gumri- Arménie

Традиции Пасхи в Литве

Самый большой праздник весны – Пасха – символизирует воскресение Христа. Раньше Пасха отмечалась как пробуждение природы, наши предки поклонялись деревьям, заговорами и молитвами пытались гарантировать хороший урожай.

Считается, что литовское название Velykos (Пасха) произошло от белорусского названия Вялікдзен (*Velikyj dienj),как и Великдень* (ukrainiečių), *Великден* (bulgarų), *Вялікдзень* (baltarusių), *Wielkanoc* (lenk.), *Velikonoce* (čekų), *Velikanoč* (slovėnų). Название Velykos связано и со словом *vėlės (духи),* так как в старину наши предки в это время посещали кладбище, приносили пищу, чаще всего это были крашеные яйца.

Последнее воскресенье перед Пасхой называется Вербным воскресеньем. Люди делали вербы из можжевельника, веточек берёзы, ивы, ходили в костёл, освящали вербы и спешили домой, чтобы застать близких спящими. Верили, что если освящённой вербой прикаснёшься к близкому человеку, тот целый год будет здоровым, красивым и счастливым, а если прикаснёшься к домашним животным, то они весь год будут здоровыми. Освящённые вербы хранились рядом со святыми картинами в надежде, что они будут беречь дом от плохих людей, от несчастий и бед и что принесёт в дом счастье.

В Вильнюсском крае любят делать вербы очень красивые, красочные, с использованием разных сухих трав и цветов.

Президент Литвы Dalia Grybauskaitė (Даля Грибаускайте) чтит литовские традиции.

В субботу перед Пасхой хозяйки готовили праздничные блюда и красили яйца. Использовались только натуральные красители: луковая шелуха, сушёные васильки, мох, красная свекла, кора ольхи и т.п. Узоры традиционно рисовали воском.

И в наше время самым популярным и любимым способом для окрашивания яиц является использование разных трав и луковой шелухи.

Основной символ Пасхи является не только украшением и основным блюдом праздничного стола, но и самым главным символом праздника. Появляются новые традиции. В Литовском курортном городе Паланга уже который год на главной улице появляются крашенки – великаны (2 метра в высоту и 1,5 метра в ширину).

В небольшом городке Шядува (Šeduva) на дворе детского садика жители вместе с малышами на абрикосовом дереве повесили 4 146 крашеных яиц. В прошлом году на этом дереве красовались более 3 300 крашенцев. Яйца красили и воспитанники детского сада, и их воспитательницы, и ученики гимназии, и воспитанники детского дома, родители, бабушки, дедушки, жители городка. Использована самая разная техника окраски, можно увидеть и обвязанные, и украшенные бисером яйца. Эту традицию жители Шядувы начали в 2013 году. Тогда на дереве висели 1853 крашенки. В 2014 году уже 2024.

В литовском городке Шядува (Šeduva) «расцвело» необычное дерево!

На дворе детского садика в городке Šeduva (Шядува) жители вместе с малышами на абрикосовом дереве повесили 4 146 крашеных яиц. В прошлом году на этом дереве красовались более 3 300 крашенцев. Яйца красили и воспитанники детского сада, и их воспитательницы, и ученики гимназии, и воспитанники детского дома, родители, бабушки, дедушки, жители городка. Использована самая разная техника окраски, можно увидеть и обвязанные, и украшенные бисером яйца. Эту традицию жители Шядувы начали в 2013 году. Тогда на дереве висели 1853 крашенки. В 2014 году уже 2024.

Velykos (Пасха) самый красивый и любимый весенний праздник как среди взрослых, так и среди детей.

Rasa Urmonienė, Ketvergių pagrindinė mokykla, Lietuva
Раса Урмонене, Кятвергяйская основная школа, Литва

Пасхальное яйцо

Раскрашивание яиц по старым литовским традициям

По старому рецепту, который называется "Gelažūnas", яйца можно покрасить в чёрный цвет. Нужно взять кору ольхи или дуба , замочить их на сутки или даже на несколько дней, потом хорошо протушить, положить туда разных ненужных ржавых вещей и оставить на неделю – две, пока эта жидкость не почернеет. Её использовать как краситель.

Очень красивый цвет можно получить при помощи разных растений. Всем известен способ окрашивания при помощи луковой шелухи. Если долго кипятить или добавить шелухи фиолетового лука, то получаются очень красивые яйца.

При помощи ромашки и квасцы яйца можно покрасить в красивый золотистый цвет.

В Литве с давних времён любят рисовать разные узоры воском. Получаются очень красивые Пасхальные яйца.

Rasa Urmonienė, Ketvergių pagrindinė mokykla, Lithuania

Ученик 9 класса, ЭЙМАНТАС РИМКУС, Кятвергяйская основная школа, Литва

СВЯТАЯ ПАСХА

Пасхальный праздник Воскресения Иисуса Христа

Пасха- это весенний религиозный праздник у евреев, который отмечается сегодня.
А у христиан –весенний праздник воскресения Христа.
По христианскому вероучению в первом веке(точная дата является спорной, между 27-33 годом)
Иисус Христос был распят и воскрес в Иерусалиме.

ТРАДИЦИЯ КРАШЕННЫХ ЯИЦ

- По армянской традиции двое людей играют и с пасхальными яицами.Один держит конец яйца и другой своим пасхальным яйцом ударяет его.Потом поворачивают яица и пробуют то же самое с другой стороны, на этот раз первый держит за край,а второй ударяет. Целое яйцо является победителем а едят разбитое яицо.Также по традиции пасхальные яйца едят с эстрагоном, солью и лавашом.

Пасха как языческий праздник

По традиции в этот день храбрые армяне победили подземного злого бога и спасли жар-птицу,которая после этого,построив гнездо на горе Арарат, снесла разноцветные яица.Людям была дана надежда и радость.В эти дни армяне начинают работу в полях, начинаются весенние посевы.А дети берут разноцветные пасхальные яица, танцуют,поют и играют с яицами.

Пасха в других странах

- По традиции западных стран яица прячут в траве,в зелени ,и дети пытаются найти их.Это называется «Пасхальное

Амбарцумян Мариам , Yerevan high school N 198, 11_1 класс, Armenia

Пасха

Пасха является подвижным праздником, то есть каждый год день его празднования меняется. Армянская Апостольская Церковь отмечает его на первое воскресное полнолуние после весеннего равноденствия, который приходится в период с 22 марта по 26 апреля (35 дней).

Пасхе предшествует Страстная неделя. Основные события связанные с Пасхой начинаются в субботу Страстной недели и заканчиваются в понедельник. В субботу вечером совершается особо торжественное богослужение Воскресения Христова, которым заканчивается предшествующий Пасхе Великий пост продолжавшийся семь недель. В конце богослужения верующие приветствуют друг друга словами «Христос воскрес из мертвых/Христос воскрес" и получают ответ «Светлое Христово Воскресение/Воистину Воскрес!".

Пасхальные обычаи
Традиции крашеных яйц

По армянской традиции двое играют в игру «христосование» яйцами: один держит пасхальное яйцо острым концом вверх, а другой соответствующим концом другого яйца ударяет по первому. Потом поворачивают яйца и делают то же самое с обратной стороны, на этот раз второй держит, а другой ударяет. Неразбитое пасхальное яйцо признается победителем и едят разбитое. Также традиция есть Пасхальное яйцо с эстрагоном, солью и лавашом.

В обычаях Западных стран яйца прячут в траве и дети пытаются их найти. Это называется «катание яиц». У армян пасха отмечалась ещё в языческие времена, гораздо раньше, чем принятие христианства. Она называется пасхой по случаю отделения зимы от весны. Некоторые говорят, что изначально это был неподвижный праздник и совпадал с равноденствием 21-ого марта, в смысле отделения дня-ночи друг от друга. В дальнейшем, связавшись с лунным календарем, праздник становится подвижным и отмечается на следующий день после первого полнолуния, последующего рождению Ваагна.

В этом году он будет отмечаться 27 марта. Согласно легенде, в этот день храбрые армяне победили злого подземного бога и спасли Жар-Птицу, которая после этого свила гнездо на горе Арарат и снесла разноцветные яйца, давая людям надежду и радость. Храбрые армяне в этот же день начинают весеннюю обработку почвы, более воодушевляясь Ваагном, а дети, держа разноцветные пасхальные яйца поют, танцуют и играют в «битки».

АЙК ВАРДАЗАРЯН, 11-3 класс старшая школа № 198, Armenia

Пасха или Светлое Христово Воскресение

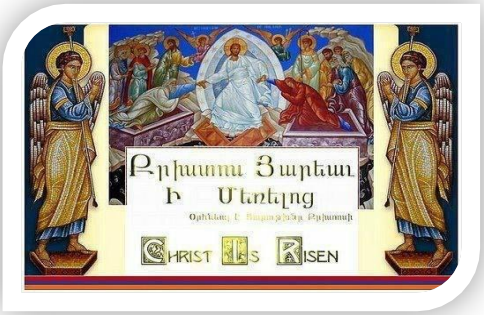

Древнейший и главный праздник, один из пяти передвижных праздников христианских церквей, в том числе Армянской Апостольской Церкви.

Берёт начало с отмечаемого в этот день евреями праздника Пасек, во время которого, согласно иудейским верованиям в первом веке в Иерусалиме был распят, а затем воскрес Иисус Христос.

Пасек как в древние времена, так и сейчас отмечается евреями в знак избавления из египетского плена и в частности того эпизода Ветхого Завета, в котором Бог посредством жертвенной крови отделил свой народ от тех, кто должен был погибнуть, во время стихийного бедствия.

Пасха- это передвижной праздник, то есть каждый год меняется день его празднования. В армянской апостольской церкви он отмечается в первое воскресенье после полнолуния следующего за весенним равноденствием, что бывает с 22 марта по 26 апреля (35 дней).

Пасхе предшествует страстная неделя. Сопровождающие Пасху главные церемоний начинаются в субботу страстной недели и заканчиваются в понедельник.

В субботу вечером служат службу в честь Светлого Христова Воскресения, которое завершает семинедельный Пост.

По окончании службы верующие приветствуют друг друга словами "Христос воскресен" и отвечают "Воистину воскресен!".

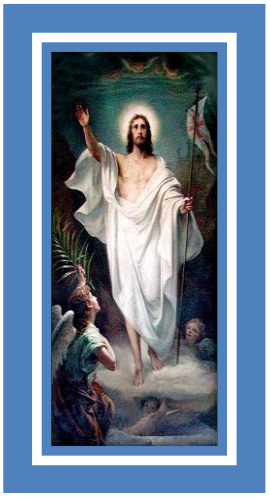

Artashes Torosyan, Yerevan high school N 198, Armenia

Светлое Христово Воскресение

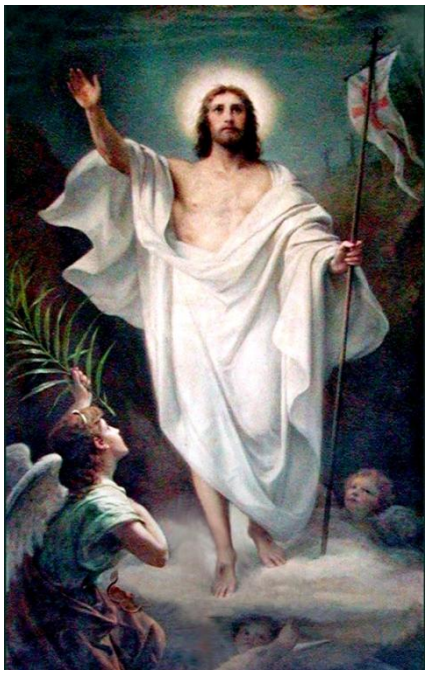
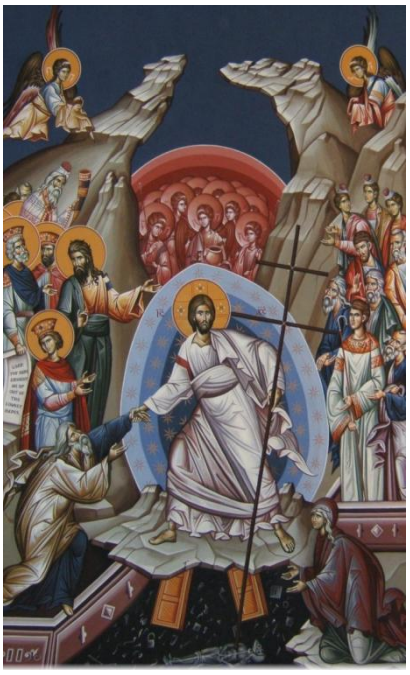

Светлое Христово Воскресение Иисуса Христа также называется Пасха, что означает удаление грехов и возвращение к Богу. Пасха является одним из 5 главных церковных праздников Армянской Апостольской Церкви. После распятия и смерти Иисуса Христа, в ночь, благочестивые люди сняли его тело с креста и положили в гробницу , высеченную в камне, закрыв большим камнем. Через три дня, воскресным утром, женщины, которые принесли масло - Мария Магдалина, Мария, мать Иакова и Соломия - пришли к гробнице, чтобы обмазать тело Христа маслами, но, к удивлению, они увидели, что камень был убран от входа , а сама пещера оказалась пустой. Пока они недоумевали, два ангела явились и сказали : "Почему вы ищете живого между мертвых? Его нет здесь: Он воскрес ".

Паска

На греческом Πάσχα (phaska) , что означает переселение . Пасха бывает 4 типов : Ветхозаветная Пасха, *Пасхальный агнец,* Пасха в Новом Завете, Прекращение ветхозаветных жертв .

Ветхозаветная Пасха

Ветхозаветная Пасха , как и нынешний праздник Пе́сах (еврейская Пасха), праздновалась в память исхода евреев из Египта , то есть освобождения евреев от рабства. Название «Пе́сах» (ивр. (פסחозначает «миновал», «прошёл мимо». Оно связано с рассказом о десяти египетских казнях.

Пасхальный агнец

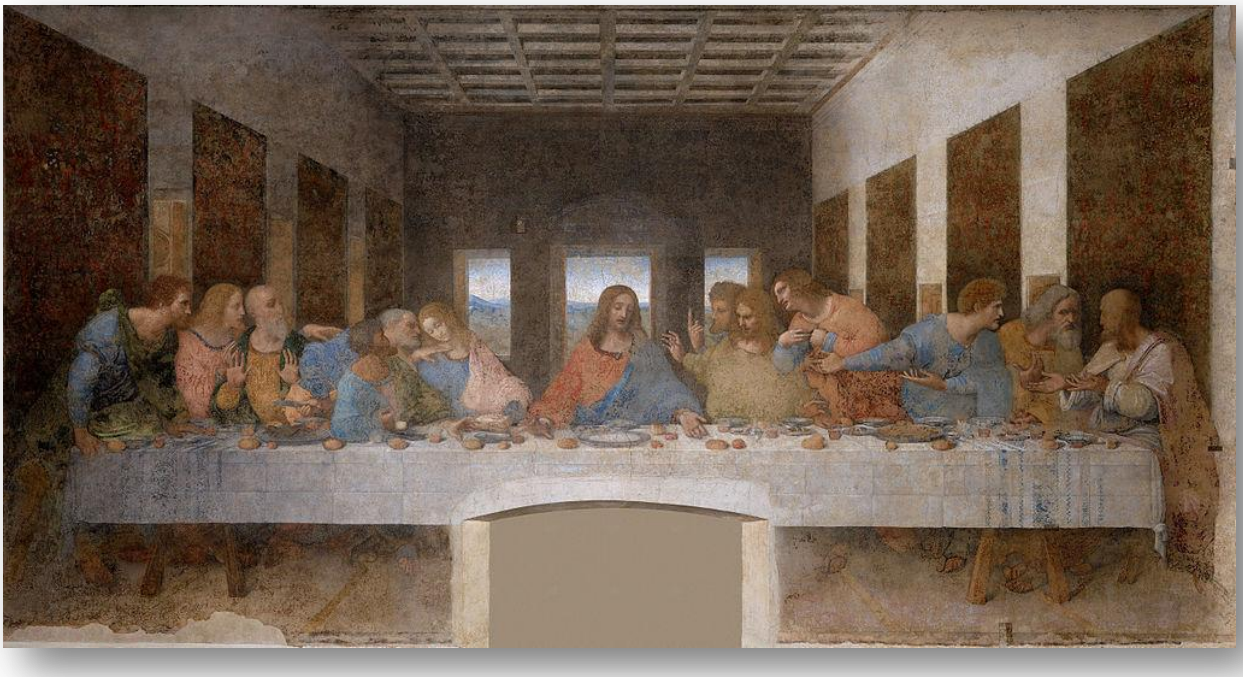

В память об этих событиях «всему обществу Израилевых » предписывалось вечером 14-го нисáна (первого месяца еврейского календаря) приносить в жертву áгнца — однолетнего ягнёнка или козлёнка мужского пола, без порока, которого следовало испечь на огне и съесть полностью , не преломив костей , с опрéсноками и горькими травами в семейном кругу в течение пасхальной ночи (Исх. 12:1-10, Чис. 9:1-14). Вкушение пасхальной трапезы выступало как «свидетельство главного события всей ветхозаветной истории» — исхода евреев из Египта.

Пасхальный агнец иначе именовался «пасхой» («песахом. Такое употребление можно найти, в частности, в рассказах евангелистов о Тайной Вéчери.

Пасха неоднократно упоминается в Евангелиях , но особое место занимает в них рассказ о Тайной Вéчери , которая у Матфея, Марка и Луки описана как праздничная пасхальная трапеза (Мф. 26:17-19, Мк. 14:12-16, Лк. 22:8-15), и о последующем распятии Иисуса Христа.

Именно во время Тайной Вечери Иисус Христос произнёс слова и совершил

действия, которые поменяли смысл праздника. Иисус заменил Собой место пасхальной жертвы, и в результате «ветхая Пасха становится Пасхой нового Агнца, закланного ради очищения людей единожды и навсегда», а новой пасхальной трапезой становится Евхаристия.

Поскольку казнь состоялась в пятницу, «то Иудеи, дабы не оставить тел на кресте в субботу … просили Пилата, чтобы перебить у них голени и снять их» (Ин. 19:31), и воины перебили голени распятым разбойникам, однако же, «придя к Иисусу, как увидели Его уже умершим, не перебили у Него голеней» (Ин. 19:32-32). Иоанн Богослов, который рассказывает об этих событиях, находит в них исполнение слов Священного Писания: «Ибо сие произошло, да сбудется Писание: кость Его да не сокрушится» (Ин. 19:36).

Новое понимание пасхальной жертвы хорошо отражают слова апостола Павла (1Кор. 5:7): …Пасха наша, Христос, заклан за нас.

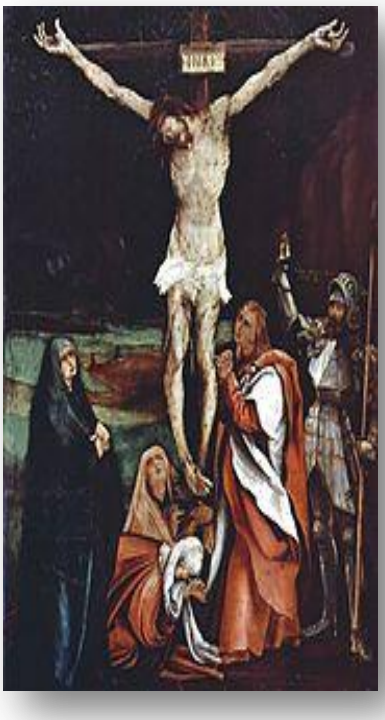

Воскресение Иисуса Христа

Воскресение Иисуса Христа — одно из наиболее известных событий, описанных в книгах Нового Завета. Вера в воскресение из мёртвых Иисуса является основной доктриной христианства. Когда тело Иисуса Христа покоилось в погребальной пещере, душой Своей Он, как и все умершие до Него, сошёл в ад. Бог пришёл туда, где многие века души умерших праведников ожидали пришествия Спасителя. Христос пришёл и, проповедуя Воскресение, вывел их из ада — как поётся в церковном песнопении: "ад опустел". Покой Великой Субботы стал началом перехода от смерти к жизни.

По прошествии субботы, ночью, на третий день после Своих страданий и смерти, Господь Иисус Христос ожил силою Своего Божества. **Он воскрес из мёртвых.**

Пасха

Пасха является подвижным праздником, а это означает, что каждый год день празднования пасхи меняется. Армянская Апостольская Церковь отмечает ее в день весеннего равноденствия на первое воскресенье после полной луны , которая приходится с 22 марта по 26 апреля.

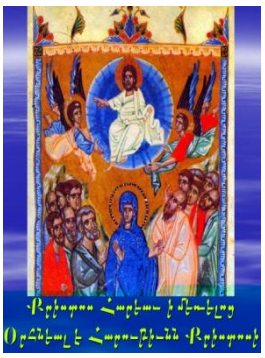

Пасхе предшествует Страстная неделя. Основные события, связанные с пасхальной неделей начинается в субботу и заканчивается в понедельник. В субботу вечером проводится Пасхальное богослужение, которое повествует о о завершении семи- недельного Великого поста. После Пасхального богослужения люди приветствуют друг – друга следующим способом
-Христос воскрес!
- Воистину воскрес!

Символы пасхи

Пасхальные крашеные яйца, Вино, Рисовый плов с изюмом, Рыба, Кулич

Пасхальные яйца

Пасха́льное я́йцо — обрядовая пища и ритуальный символ. Дарить окрашенные в красный цвет яйца на Пасху — древний обычай. Яйцо толкуется как символ гроба и воскресения, а красный цвет символизирует для христиан кровь распятого Христа.

Пасхальные яйца красятся не только в красный, но и в иные цвета , а также расписываются. В качестве пасхальных яиц могут быть использованы шоколадные яйца и сувениры в виде яйца, изготовленные из дерева, фарфора и других материалов.

Пасхальное яйцо, помимо употребления в пасхальных обычаях, обрядах и играх, могло использоваться впоследствии в течение года в различных иных целях.

Традиции связанные с пасхальными яйцами

Одна из армянских пасхальных традиций - это игра в битки . Когда один человек держит пасхальное яйцо соответсвующей стороной , а второй человек бьет по нему своим пасхальным яйцом . После игры все трестнувшие яйца съедаются.

Также армянской традицией считается поедание пасхальных бутербродов из яиц , эстрагона и щепотки соли завернутых в лаваш.
Так же армянской традицией является катание яиц .

Рыба и вино

Вино- это тот напиток который Христос пил со своими учениками , а так же с хлебом раздавал людям (вино, так же символизирует кровь Иисуса) Символом, так же является рыба ,т.к Иисус ел ее со своимиучениками.

Рисовый плов с изюмом

В рисовом плове с изюмом , рис –это люди , а изюм – это ученики Иисуса которые должные распространять слово христово.

Кули́ч (из ср.-греч. κουλλίκι(ον) от κόλλιξ «хлеб круглой или овальной формы») — русское название праздничного пасхального хлеба . Кулич символизирует Терновый венец .

Делается в форме цилиндра из теста, часто с изюмом, сверху украшается сахарной пудрой или глазурью. В качестве специй применяются: ваниль, кардамон, мускатный орех.

Мкртумян Виктория Арменовна- ученица 11^3 класса, №198 старшей школы, Armenia

Blessing of the Baskets – Sviachenia

On Good Friday (Velykodnia Piatnytsia), the church often sets up a plashchenytsia representing the tomb of Christ for worshippers to pray at. Blessing of the food baskets (Sviachenia) takes place on Holy Saturdy or Easter Sunday, depending on the customs of the region.

Wicker baskets of food are taken to church on Easter morning (in other regions this is done on Holy Saturday). Paska (an eggy, round loaf of bread sometimes decorated with religious symbols made out of dough), Ukrainian babka (a tall cylindrical loaf often baked in a coffee can like Russian kulich), pysanky (eggs decorated using the wax-resist method) and krashanky (colored eggs), shynka (ham), lamb, kovbasa (sausage), krin (horseradish sometimes mixed with grated beets), maslo (butter often in the shape of a lamb), telyatyna khlib (veal loaf), smoked bacon, cheese, often in the form of hrudka or paskha, rye bread, salt, and other regional specialties are included in the basket. A decorated beeswax candle goes into the basket and is lighted during the blessing in church.

Easter Sunday - Paska

Church-goers at Easter Sunday Mass greet each other with Христос воскрес! Воістину Воскресе! (Khrystos voskres! Voistynu Voskrese!), which means "Christ is risen! Indeed He is risen!" Afterwards, the contents of the basket are devoured for breakfast and the candle is placed in the middle of the table and lighted.

The food is left on the table all day for people to nibble as they see fit and to give the women of the house a chance to rest and enjoy the holiday. The basket contents, however, are just a small portion of the delicious spread on the table. Often, holubtsi (stuffed cabbage), mashed potatoes, gravy, pyrohy or varenyky (stuffed dumplings), hot vegetables, cold salads, herring, studenetz (jellied pigs feet) and salchison (headcheese) are also served. And lots of desserts, including syrnyk (cheesecake similar to Polish sernik), poppyseed roll similar to Polish makowiec.

Nadiia Symanych, Dovge school of I-II grades, Ukraine

Пасхальный стол и обряды у разных народов

Пасха-это день весеннего равноденствия.
Земля и Солнце, занимают равные позиции и в результате день и ночь одинаковы.

Пасхальные традиции

Яйца окрашивают натуральными материалами.
Используют луковую шелуху, шерсть, листья березы, почки ольхи и ромашку.

На пасху нужно хорошо покачаться на качелях, чтобы летом слепни, комары и змеи не кусали.
На Пасху принято обмениваться яйцами с друзьями и знакомыми.

В пасхальное утро надо рано встать. Тогда весь год Вы будете жизнерадостными и счастливыми.

Кто до восхода солнца успеет помыться в прозрачной родниковой воде, весь год будет здоровым и веселым .

На Пасху «хлещут» друг друга вербой или березовым веником.

Пасхальная еда

Пасхальный кулич из дрожжевого теста. Благодаря своему рецепту пасхальный кулич долго остается мягким, не черствеет. С такого кушанья следует начать праздничную трапезу.

Крашеные яйца

Традиция красить яйца появилась не просто так.

По преданию, Мария Магдалина, придя к римскому императору Тиберию, подарила ему куриное яйцо и возвестила о воскресении Иисуса Христа.

Но Тиберий не поверил ей и сказал, что этого не может быть, равно так же, как не бывает красных яиц.

Пасха

Особое блюдо из творога, традиционное угощение к светлому празднику.

Пасха делается в форме пирамиды, Для этого используют пасочницу - специальную деревянную форму.

На внутренней стороне пасочницы вырезают буквы ХВ.

Ādažu vidusskolas 7.d klases skolnieks, Arsenijs Maistrenko, Ādaži, 2016

Regīna Eihmane, Ādažu vidusskola, Latvia

Пасха

В пасхальное утро поднимаются пораньше еще и для того, чтобы похлестать друг друга веточками вербы. Похлопывают легонько, чтобы не повредить бутоны, и приговаривают: «Болезнь уходи, здоровье приходи».

Мужской работой на Пасху считается изготовление качелей. Они должны быть очень большими и, конечно, красивыми.

Пришла весна, а с ней – и Пасха. Это очень символичный праздник победы света и жизни над темнотой и смертью. По-латышски название праздника звучит очень символически – «Lieldienas» или «Lielā diena» можно перевести как «Великий день».

«Катанье яиц»

Чтобы духи подарили здоровье и красоту на Пасху нужно встать до рассвета и умыть лицо проточной водой. Причем лечебной считается только та вода, которая течет до рассвета.

То, что латыши – очень поющая и танцующая нация, давно не тайна. И, конечно, на пасху не обходится без танцев.

Крашеные яйца не являются дервней латышской традицией. Обычай красить яйца появился сравнительно недавно. Используются для этого, в основном, природные материалы:

Луковая шелуха придает яйцу оттенки от желтого до коричневого,
Березовые листья, мята и мох – нежный желто-зеленый оттенок,
Кора ольхи – темно-красный,
Рожь – ярко-зеленый,
Ромашка – нежно желтый.

Овернув яйца листьями, шелухой и цветами и крепко обвязав их чистой тряпочкой, можно при варке получить пестрые яйца неожиданных интересных цветов. Для раскраски яиц используются разноцветные обрывки шерсти, зернышки, все, что подскажет фантазия.

Ilze Stiprā, Meirānu Kalpaka pamatskola, Latvia

Easter traditions of Transcarpathia

Transcarpathia (Zakarpathia) is one of the most beautiful place of Europe. This is the western part of Ukraine that's why it differs greatly from the whole country. The region is bordered by Romania to the south, Hungary to the southwest, Slovakia to the west, and Poland to the northwest.That's why our traditions and customs differ from the other parts of Ukraine.

Easter traditions of Transcarpathia very carefully observed since ancient times and is still. Before Easter is always being General cleaning throughout the house and in the yard. In the villages erased numerous homespun rugs, runners, embroidered napkins, curtains, bedspreads. Bathe in the rivers carpets and establish order in kitchens and closets.

Especially carefully observed customs that relate to the last of the seventh week of lent, which is called in the same way passionate. The first day of Holy week, which begins proper preparation for the celebration of the Resurrection of the Lord, is Passionate or Maundy Thursday. Until that day, all chores must be completed. Because the next day is good Friday - a day of mourning, and cannot work.

Children and adults are solemn bathe at dawn in net Thursday. All dress in clean, modest clothing. The lady of the house hanging towels and embroidery around the house. Above the lintel of the front door to the house of candles burn the cross. This candle from the evening bring to the Church and keep it until the next Maundy Thursday.

Little kids on Maundy Thursday visit their Godparents. There they receive "kukuza-Gogotsi". This is such a dough in the form of birds. Godparents mom baked these birds for all their godchildren, and there may be 5 or 10. Bake these birds and moms young guys, who already have their godchildren. In addition, children have a variety of sweets.

Young girls on Maundy Thursday was painting eggs - did pysanky and krashanky for your favorite lads. On the same day begin to bake Easter bread. In many families, Easter bread is baked for each family member. And bake a big one - for the whole Rodiny, we have families. Decorate Easter bread different braids, crosses, wreaths, birds. According to legend, more elaborate and more than Easter bread, the happier and more successful will be the year.

Easter traditions of Transcarpathia prescribe on Good Friday is very strict fasting. Most Transcarpathians, especially the elderly, do not eat, starting from the evening of Maundy Thursday to Sunday. Only very small children, the sick and infirm old men are allowed not to fast on this campy sad day for all Christians.

On Good Friday people very quietly say, pray, go to Church, meditate. To this day can not sing, swear, have fun. On this day, as it is impossible to work with. Good Friday service in the Church is very different from other services of the Holy Shroud is made. Many believers from the Church door and up to the shroud go on his knees. After the veneration of the Shrine three times very low bow, with the words:"Having You our passion, Jesus Christ, Son of God, have mercy on us!" The evening of good Friday, hold a quiet conversation and prayer.

Easter traditions of Transcarpathia continues Holy Saturday. On Saturday before Easter are prepared for the festive meal. Finish cooking various holiday treats, sweets. Get a basket-darnick,

special embroidered towels that lay a festive Easter basket.

Easter basket or Durnik in each of the Transcarpathian family.

In this basket assemble products for the lighting in the Church. Easter basket is used only once a year, so buy usually quite expensive, beautiful and roomy basket.In Transcarpathia one village, which makes products from vines all former DNU-sixth of the land. This mountain village is called ISA and are born here not only Easter basket, but many other creations from the vine, from furniture to hats.

Easter basket begin to weave in ize in late January, after the Baptism. There is a saying that the first one to weave an Easter basket, a whole year will live in happiness and contentment, it bypassed the troubles and diseases. Willow twigs, which will be made Easter basket, soaked in water with the addition of Holy Epiphany water. During the weaving Easter baskets don't sing, don't fight, talk in a whisper right up to Easter. They say that the vine is harvested, reciting special prayers.

Basket weaving starts from the bottom, then move to the side netting patterns. Some basket weaving with special patterns-charms. Each dynasty masters has its special weave for baskets and tools to use in Easter baskets. In the base weave - cross pattern. But every master wickerwork always comes up with something new and unique in order to impress customers and neighbors.

During the weaving Easter baskets calm down a quarrel, each master is configured on a calm , peaceful mood - after all Easter basket should be born in silence and grace.

On Saturday evening, filled Easter basket-darnick products that will bear hallow in the Church, home ham (chowdary), grated horseradish, beet salad with horseradish, pysanky, oil, salt, wine, and sausage. In some areas of Transcarpathia are hallow cakes, boiled or fried rooster. There is a belief that a rooster was the first to proclaim around the white light that the son of God rose from the dead. In the basket put baked from dough or made from the oil of lamb which is the symbol of Christ - the lamb of God.

Once the basket is ready, it is covered with a special embroidered towel and go to the evening service in the Church. Until the morning decided that night not to sleep, as it is believed that at this time, happiness goes between people. But it comes only to those who do not sleep. If there is no ability or strength to go to Church on the Vigil, the house lit the oil lamp in front of icons and candles on the window. So show the world that await the great feast of the resurrection of Christ.

The morning after the service rather than trying to get home, in some places just run fleeing from service. It is believed that the first person who will run home in the next year the farm will be argued. If you are the bride or groom, then by all means he or she will find this year a couple.

Easter traditions of Transcarpathia will continue the Passover meal.

The Passover meal in Transcarpathia - it is going to, if possible, the whole family. Very often the head of the family in front of the lights and putting meals on the table a candle, and obsereved the room with incense. After that, all Pets greet each other with the words: Christ is Risen! Three kiss. Then all sit down at the table.

If there is a girl-bride, her head laid Easter bread with the words:" ABA Bula people so Velicina, Yak, Sysa Pasca Pshenichny!" After that the owner cleans the egg, consecrated in the Church, and divides it into as many parts as people at the table. Begins short-lived. but very solemn meal. I eat everything that's offered, basically the dishes that were in the Easter basket in the Church. On this day, seem to be especially tasty these dishes.

WE are going to make padlet page to show you all treasures of our traditions.

Marija Filkorn, Dovhe school, Ukraine

Пасхальные традиции Закарпатья

Пасхальные традиции Закарпатья очень тщательно соблюдаются с давних времен и до сих пор. Перед Пасхой обязательно делается генеральная уборка во всем доме и во дворе. В селах стираются многочисленные домотканые коврики, дорожки, вышитые салфетки, занавески, покрывала. Моются на речках ковры, наводится порядок в кухнях и кладовках.

Особенно тщательно соблюдаются обычаи, которые касаются последней седьмой недели поста, которая называется так же страстной. Первый день страстной недели, с которого начинаются собственно приготовления к празднованию Воскресения Господня, является Страстный или Чистый четверг. До этого дня все работы по дому должны быть завершены. Ведь на следующий день наступает Страстная пятница - день траура, и работать нельзя.

Дети и взрослые торжественно моются на рассвете чистого четверга. Все одеваются в чистую скромную одежду. Хозяйка дома развешивает полотенца и вышивки по дому. Над притолокой входной двери в дом свечей выжигают крест. Эту свечу с вечера приносят из церкви и сохраняют ее до следующего Чистого четверга.

Маленькие детки в Чистый четверг ходят в гости к своим Крестным. Там они получают "кукуцы-гугуцы". Это такие изделия из теста в виде птичек. Крестные мамы выпекают таких птичек для всех своих крестников, а их может быть и 5 , и 10. Пекут таких птичек и мамы молодых парней, у которых уже есть крестники. Кроме этого деткам дарят еще различные сладости.

Молодые девушки в Чистый четверг занимались росписью яиц - делали пысанки и крашанки для своих любимых хлопцев. В этот же день начинают выпекать пасхальный хлеб. Во многих семьях пасхальный хлеб пекут для каждого члена семьи. А еще пекут один большой - для всей Родыны, то есть семьи. Украшают пасхальный хлеб различными косами, крестами, веночками, птичками. По поверью, чем пышнее и выше пасхальный хлеб, тем счастливее и удачней будет год.

Пасхальные традиции Закарпатья предписывают в Страстную пятницу очень строго поститься. Большинство же закарпатцев, особенно пожилых, ничего не кушают, начиная с вечера Чистого четверга и до самого Воскресения. Только очень маленьким деткам, больным и немощным старикам разрешается не поститься в этот самфй печальный для всех христиан день.

В Страстную пятницу люди очень тихо говорят, молятся, ходят в церковь, размышляют. В этот день нельзя петь, ругаться, веселиться. В этот день так же нельзя работать. В Страстную пятницу служба в церкви очень отличается от других богослужений - выносится Святая Плащаница. Очень многие верующие от дверей церкви и до самой Плащаницы идут на коленях. После целования святыни трижды очень низко кланяются со словами:“Потерпев Ты нас страсти, Иисусе Христе, Сыне Божий, помилуй нас!” Вечер Страстной пятницы проводят в тихой беседе, молитвах.

Пасхальные традиции Закарпатья продолжает Великая суббота. В субботу перед Пасхой готовятся к праздничной трапезе. Заканчивают приготовления различных праздничных яств, сладостей. Достают корзинку-дарник, специальные вышитые полотенца, которыми накрывают праздничную пасхальную корзину.

Пасхальная корзина или дарник есть в каждой закарпатской семье.

В эту корзину собирают продукты для освещения в церкви. Пасхальная корзина используется только раз в году, поэтому покупают обычно достаточно дорогие, красивые и вместительные корзинки.Есть в Закарпатье одно село, которое делает изделия из лозы на всю бывшую 0дну шестую часть суши. Это горное село называется Иза и здесь рождаются не только пасхальные корзины, но и многие другие творения из лозы, от мебели до головных уборов.

Пасхальные корзины начинают плести в Изе еще в конце января, после Крещения. Есть примета, что тот, кто первым сплетет пасхальную корзину, целый год будет жить в счастье и довольстве, его минуют беды и болезни. Ивовые прутья, из которых будут делаться пасхальная корзина, замачиваются в воде с добавлением святой Крещенской водички. Во время плетения пасхальных корзин не поют, не ссорятся, разговаривают шепотом аж до самой Пасхи. Говорят, что саму лозу заготавливают, читая специальные молитвы.

Плетение корзины начинается со дна, затем переходят к плетению боковых узоров. Некоторые корзины плетут со специальными узорами-оберегами. У каждой династии мастеров есть свои специальные переплетения для корзин и отдельно - для пасхальных корзин. В основе переплетения - узор крест. Но каждый мастер плетения из лозы всегда придумывает что-то новое, необыкновенное, чтобы удивить покупателей и соседей.

Во время плетения пасхальных корзин затихают ссоры, каждый мастер настраивается на спокойный , умиротворенный лад - ведь пасхальная корзина должна рождаться в тиши и благодати.

Вечером в субботу, наполняется пасхальная корзинка-дарник продуктами, которые будут нести святить в церковь, домашнюю ветчину (шовдарь), натертый хрен, салат из свеклы с хреном, пысанкы, масло, соль, вино, колбасу. В некоторых районах Закарпатья несут святить пирожные, отварного или жареного петуха. Существует поверье, что именно петух первым возвестил всему белому свету, что сын Божий воскрес из мертвых. Еще в корзинку кладут выпеченного из теста или сделанного из масла барашка, который является символом Христа - Агнца Божьего.

После того, как корзинка с продуктами готова, ее накрывают специальным вышитым полотенцем и отправляются на всенощную в церковь. До утра принято в эту ночь не спать, так как считается, что в это время счастье ходит между людей. Но приходит оно только к тем, кто не спит. Если нет возможности или силы пойти в церковь на Всенощную, то дома зажигают лампадку перед иконами и свечку на окне. Так показывают миру, что ожидают великий праздник Воскресения Христова.

Утром после службы все чем скорее стремятся попасть домой, в некоторых местах просто бегом бегут со службы. Считается, что у того, кто первым прибежит домой в течении следующего года все в хозяйстве будут спориться. Если же в доме есть невеста или жених, то непременно он или она найдут себе в этом году пару.

Пасхальные традиции Закарпатья продолжит Пасхальная трапеза.

Пасхальная трапеза в Закарпатье - за ней собирается, по-возможности, вся семья. Очень часто глава семьи перед трапезой зажигает и ставит на стол свечку, а так же обкуривает комнату ладаном. После этого все домашние приветствуют друг друга словами: Христос Воскрес! При этом трижды целуются. Далее все усаживаются за стол.

Если в доме есть девушка-невеста, то ей на голову укладывают пасхальный хлеб со словами:" Абы була людям така вэлычна, як сыся паска пшэнычна!" После этого хозяин чистит яйцо, освященное в церкви, и делит его на столько частей, сколько людей за столом. Начинается недолгая. но очень торжественная, трапеза. Кушают всего по-немногу, в основном те блюда, которые были в пасхальной корзине в церкви. В этот день особенно вкусным кажутся именно эти яства.

Marija Filkorn, Dovhe school, Ukraine

EASTER in England and Ukraine

- ***Mrs. Hen***

Chook, chook, chook-chook-chook!
Good morning,
Mrs. Hen!

How many chickens have you got?
Madam, I've got ten.

Four of them are yellow,
And four of them are brown,
And two of them are speckled red,
The nicest in the town!

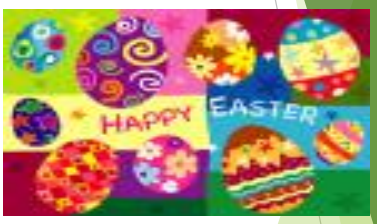

Many families get together for a large meal.

- English people traditionally eat hot cross buns.
- People believe they have magical healing powers.
- For Easter dinners Englishmen eat baked ham or chicken with famous English apple-pie to follow.

Easter in Ukraine begins with the Easter high mass during which Easter food is blessed:

- The pysanky and krashanky (decorated or coloured Easter eggs) are an old pre-Christian element and have an important role in the Easter rites. They are given as gifts or exchanged as a sign of affection.

Emblems of Easter in England:

- *The most popular emblem of Easter is the Easter egg.*
- *A very well-known symbol of Easter is the Easter Bunny or Easter Rabbit.*
- *Other symbols are hens and chickens.*

Maryna Biloholovko, Gymnasium №1 named after Taras Shevchenko, Ukraine

Sfintele Paști

Tradiții și obiceiuri din Moldova

Paștele este una dintre sărbătorile cele mai importante ale creștinătății.

Sfintele Paști- sărbătoarea vieții- marchează miracolul Învierii Domnului, iar actele de purificare din **Săptămâna Luminată** readuc echilibrul și armonia creștinilor.

Obiectul acestei sărbători creștine este amintirea vie a patimii, a morții și a învierii lui Iisus Hristos.

Sărbătoarea Paștelui, sărbătoarea luminii și a bucuriei, și-a păstrat până în prezent farmecul și semnificația, fiind un moment de liniște sufletească și de apropiere de familie.

Farmecul deosebit este dat atât de semnificația religioasă, cât și de tradițiile și simbolurile pascale: oul vopsit, iepurașul, masa cu mâncăruri tradiționale de Paște- cozonac, pască, miel și slujba de sâmbătă seara, în cadrul căreia creștinii primesc lumina sfântă.

Sfânta sărbătoare de Paşte are mai multe simboluri. Printre acestea se numără **pasca**, **mielu**l, **ouălele roşii**.

Toate reprezintă ceva şi toate sunt nelipsite din casa credincioşilor.

Pasca este pregătită de către gospodine doar cu ocazia acestei sărbători. Se prepară din aluat dospit, umplut cu brânză de vaci şi stafide sau, mai nou, cu ciocolată. Pasca are forma rotundă, care simbolizează coroana de spini a lui Iisus şi este împodobită pe margini cu aluat impletit iar în mijloc cu semnul crucii, făcut tot din aluat.

Mielul este animalul blând, a cărui carne este nelipsită de pe masa de Paşti. Acesta îl simbolizează pe **Mântuitorul Iisus Hristos** care s-a jertfit pentru iertarea păcatelor oamenilor şi a murit pe cruce, în chinuri, precum un miel nevinovat.

Ouăle roşii au devenit simbolul Paştelui în urma unor legende creştine, cea mai cunoscută dintre acestea relatând că Fecioara Maria, când a venit să-şi plângă fiul răstignit, a aşezat lângă cruce un coş cu ouă, pe care sângele scurs din rânile Mântuitorului le-a înroşit. Tradiţia cere ca ouăle să fie roşii, chiar dacă gospodinele le vopsesc în diferite culori, iar înroşirea lor să se faca în Joia Mare, crezându-se că astfel vor ţine mai mult şi chiar că nu se vor strica tot anul.

În mai multe sate din Moldova, tradiţia cere să ne spălăm pe faţă cu apa dintr-un vas în care au fost puse flori, bani şi un ou roşu. Se zice că astfel vom fi rumeni precum oul roşu, bogaţi şi sănătoşi. Potrivit aceluiaşi obicei, cel care se spală ultimul din acest vas ia banii.

Pregătirea bucatelor pentru Paști începe în Săptămîna Mare, fiind respectată o anumită rînduială. Se pregătesc afumăturile din carne: jambonul, pastrama, cîrnații de casă. Cu o zi înainte de Paști se pregătesc și alte bucate precum: răcituri, pîrjoale, miel copt, friptură de miel, diferite salate. În Joia Mare gospodinele coc pască. Conform tradiției în Moldova se cunosc două feluri de pască: pasca cu brînză, și pasca dulce răspîndită și cu termenul cozonac.

Obiceiul de a înroși ouă de Paști l-au practicat strămoșii noști din timpurile cele mai vechi. La început ouăle erau vopsite numai în culoarea roșie, dar cu timpul au început să fie utilizate și alte culori. În vopsirea tradițională a ouălor de Paști se folosesc coloranți naturali: flori, frunze, fructe și coji de copaci. Spre regret astăzi unele metode de vopsire cu coloranți s-au uitat, fiind înlocuiți cu cei chimici, dăunători sănătăți. De rînd cu vopsirea ouălor într-o singură culoare s-a practicat și se continuă încondeierea ouălor cu diverse motive decorative. Este important de menționat că acest obicei s-a transformat în prezent într-o adevărată artă.

În noaptea învierii, credincioşii merg la Biserică pentru slujba religioasă și sfințirea bucatelor de Paști. În coșul de Paști gospodinele pun ouă roșii, pască, bucate din carne, caș etc. Alimentele aduse la biserică în această noapte sînt un simbol al reînvierii și al belșugului. În tradiția strămoșească era primit, ca întorcîndu-se de la biserică să păstreze focul aprins, aducînd lumina în casă și gospodărie.

Ajunși acasă, înainte de a se așeza la masă creștinii se spală cu apă proaspătă în care se pun un ou roșu, unul alb și o monedă de argint „ca să fie curați, sănătoși, rumeni și bogați anul împrejur”.

Tamara Neculcea, Liceul Teoretic „Ștefan cel Mare Și Sfînt, Moldova Republic of

Пасхальные обычаи и традиции в Румынии

В Румынии, в этом году, будут отпраздновать **Пасху**, 1 мая.

Для Румынии, Пасха является один из самых важных христианских праздников.

Минувшей неделе **Великого Поста** начинается с **Вербного Воскресенья** и заканчивается **Пасхи Воскресенье.**

Вербное Воскресенье празднует вступление Иисуса Христа в Иерусалим.

Великий Четверг- Дения в этот день, чтение 12 Страсть Евангелиях и удаление торжественную Святого Креста в середине церкви.

В **Великий Четверг**, христианами ходят в церковь пищи и питья которые освящают и дать милостыню для душ умерших. В это время красятся яйца.

Дения в **Страстную Пятницу-** окружает церковь с Плащанице. Многие христиане держать пост без еды и воды.

С каждым годом, в **Великая Пятница** , мы спускаем в могилу, с Христом, а затем воскресить вместе с Он.

Верующими идут под столом один раз или трижды, в памяти о трех дней, в которой теле Христа, Он остался в гробнице.

Страстная Суббота в пасхальное воскресенье. Все идут в церковь, чтобы присутствовать на Воскресение, чтобы принять свет, чтобы взять ее на кладбище, но и у себя дома, чтобы иметь свет в жизни и душе.

Воскресенский ночь проводится в церквях в бдении и молитве, песни радости и много огней, знаков спасения.

С сегодняшнего вечера до Вознесения, приветствует христиан: **«Христос воскрес!»** И его ответ на: **"Воистину воскрес!"**.

В пасхальное воскресенье, люди надевают новую одежду, возрождение души и тела.

Красные яйца, они всегда были символом творчества, плодородия и новой жизни.

Яйца всегда были символом творчества, плодородия и новой жизни. **Красный цвет**

символизирует кровь Спасителя.

Существует мнение, что кто сталкиваются друг с другом красными яйцами, встретить другой мир.

Румынские, украшая Пасхальные яйца он стал настоящим искусством, что дает существенную ценность Румынская народная духовная культура, определение этнических особенностей нашего народа.

Пасхальный агнец символизирует Иисуса Христа, который был принесен в жертву за грехи мира, и умер на кресте, как невинный агнец.

Крест- это символ Божьей любви к людям, символ жертвы Иисуса Христа для спасения человечества.

Свеча- символизирует свет Христа, который говорит: ,,Я свет миру!"

Хлеб- Христос есть хлеб жизни; кто ест этот хлеб не умрет навсегда.

Кулич- символизирующий тело Господа во гробе и следовательно, куличи имеют только прямоугольную форму.

Паска- Она имеет круглую форму, с крестом и в середине она украшен по бокам, с плетеным тесто.

Вино- На ***Тайной вечери,*** Спаситель Иисус Христос сказал: "Пейте все это есть Моя Кровь…."

Prof.înv.primar: Ifrim Nicoleta, Şcoala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău, România

TRADIȚII DE FLORII LA ROMÂNI

Duminica Floriilor sau a Stâlpărilor (ramurile de palmier sau finic, cu care a fost întâmpinat Iisus la intrarea în Ierusalim, n.r.) este una dintre cele 12 sărbători împărăteşti din cursul anului bisericesc. Menţionată, pentru prima dată, în secolul al IV-lea, sărbătoarea Intrării Domnului în Ierusalim, oraşul unde a şi început să fie celebrată, a cuprins, în scurt timp, întreaga lume creştină, fiind legată de minunea această duminică îi ortodocşi pentru biruinţa lui Hristos următoare, cea a Totodată mai importantă pentru sub numele de 40 de zile de post. Din această zi începe amintirea cărora în seară Deniile, slujbe "petrec" pe Hristos pe şi Înviere.

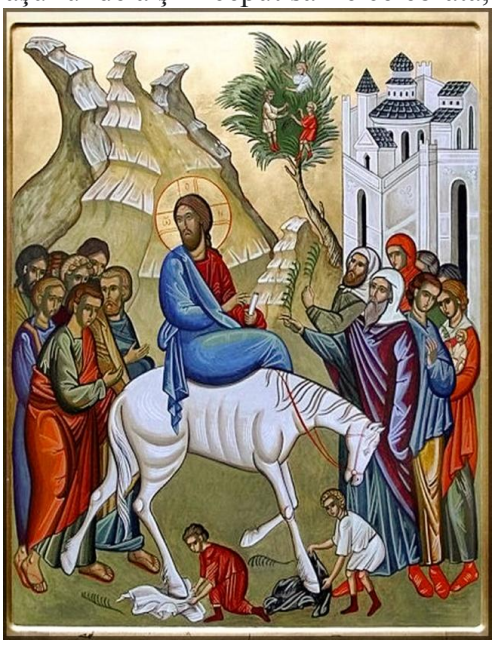

celebrată cu mare fast. Strâns învierii lui Lazăr din Betania, pregăteşte pe credincioşii bucuria pe care o aduce asupra morţii din duminica Învierii.

Floriile deschid săptamâna cea pregătirile de Paşti, cunoscută "Săptămâna Mare", după cele punct de vedere liturgic, din Săptămâna Patimilor, în biserici se oficiază în fiecare prin care credincioşii îl drumul Crucii, până la moarte

Duminica Floriilor este o sărbătoare a bucuriei din care care transpare credința în Înviere și în viața de apoi. Sfântul Ioan Gură de Aur, în predica rostită cu prilejul Sărbătorii Floriilor, zice: „Căci nu dintr-o singură cetate ieșim cei ce întâmpinăm astăzi pe Hristos și nu numai din Ierusalim, ci din toată lumea cea preaplină de popor a Bisericii din toate părțile ies cei ce întâmpină pe Hristos, purtând și clătinând nu ramuri de frunze, ci aducând ca dar lui Hristos omenie, virtute, postire, lacrimi, rugăciuni, privegheri și tot felul de cinstire“.

În Biserica Ortodoxă Duminica Floriilor este strâns legată de comemorarea unui episod ce precede Intrarea Domnului în Ierusalim, anume, Învierea lui Lazăr de către Iisus Hristos. Învierea lui Lazăr prefigurează Învierea Domnului și învierea de obște de la sfârșitul veacurilor. În popor se crede ca Lazăr era un fecior tânăr, fratele fetei care s-a căsătorit cu Dragobete, Cap de Primăvară. Potrivit tradiției, într-o sâmbătă Lazăr a plecat cu oile la păscut, lăsând-o pe mama sa să facă plăcinte. Urcând într-un copac să ia muguri pentru animale, își aduce aminte de plăcinte. Se grăbeste să coboare, cade și moare. Potrivit legendei că Lazăr ar fi murit de dorul plăcintelor, există obiceiul ca în această sâmbătă femeile de la țară să facă ofrandă de pomenire a morților împărțind plăcinte de post.

Profesorul Ion Ghinoiu afirmă că în ajunul sau sâmbăta Floriilor se efectua un ceremonial complex, numit Lăzărița, care era structurat după modelul colindelor. La acest ceremonial participau numai fetele. "Una din fete, numită Lăzărița, se îmbrăca în mireasă și colindau împreună în fața ferestrelor caselor unde au fost primite. Lăzărița se plimba cu pași domoli, înainte și înapoi, în cercul format de colindătoarele care povestesc, pe o melodie simplă, drama lui Lazăr sau Lăzărica: plecarea lui Lazăr de acasă cu oile, urcarea în copac pentru a da animalelor frunză, moartea neașteptată prin căderea din copac, căutarea și găsirea trupului neînsuflețit de către surioarele lui, aducerea acasă, scăldatul ritual în lapte dulce, îmbrăcarea mortului cu frunze de nuc, aruncarea scaldei mortului pe sub nuci".

În ziua Floriilor, oamenii merg cu ramuri de salcie la biserică, pentru a-L întâmpina tainic pe Hristos. Ele sunt sfințite și puse la icoane. Se spune că nu e bine sa renunți la aceste ramuri dacă nu au venit celelalte Florii. Înainte creștinii le puneau și pe pomii fructiferi, pentru

a-i ajuta să rodească. Există credința că abia acum pomii prind putere să rodească. De aceea, nu se plantau pomi înainte de Florii, de teamă că aceștia să nu rămână fără rod. Tot în ziua de Florii, stupii erau împodobiți cu ramurile de salcie sfințite, ca albinele să se bucure de binecuvantarea divină. Ramura de salcie sfințită era utilizată și în scopuri terapeutice. Oamenii înghițeau mâțișori de pe ramura de salcie pentru a fi feriți de diferite boli. Bătrânele se încingeau cu salcia ca să nu le mai doară șalele. Există și obiceiul ca părinții să-și lovească copiii cu nuielușa de salcie, cand veneau de la biserică. Credeau că așa vor crește sănătoși și înțelepți.

În unele sate, mâțișorii erau aruncați în curte când începea să bată grindina. Însă, ramurile de salcie aveau în principal menirea de a-i feri pe oameni de duhurile necurate.

Un obicei întâlnit de Florii este ca persoanele sau copiii care nu au participat la slujba de la biserică să fie lovite, acasă, cu ramurile de salcie, de către cei care au fost la slujbă în timp ce se spune „Nu te pălesc eu, ci te pălesc mâţişorii ca să nu uiţi că de azi într-o săptămână e Paştele“.

Sunt mai multe legende privind salcia și utilizarea acesteia în procesiunea de Florii. Una dintre legende povestește cum Maica Domnului, grăbindu-se spre locul unde era Fiul ei răstignit, a ajuns la malul unei ape curgătoare vijelioase. Acolo, ea s-a rugat la toate plantele din jur să o ajute să treacă apa, însă nici una dintre ele nu s-a îndurat de lacrimile ei, cu excepţia salciei care și-a aplecat o creangă și a ajutat-o să treacă pe malul celălalt. În semn de mulţumire, Maica Domnului a hotărât ca ramurile de salcie să fie duse la biserică, în ziua de Florii.

Prof. Nicoleta Vlad- Școala Gimnazială “Ion Creangă” – Buzău, România

PAŞTELE LA ROMÂNI

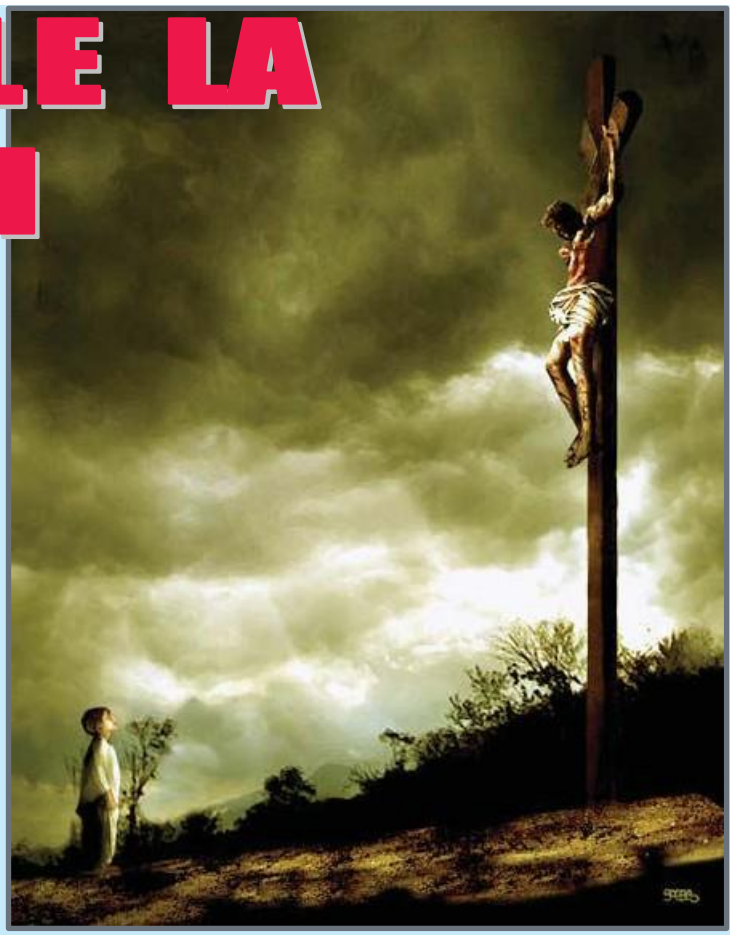

Învăţătura despre învierea ***Domnului nostru Iisus Hristos*** se află în centrul credinţei creştine: „*Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este credinţa voastră*”, spune Apostolul ***Pavel*** (**I Corinteni 15, 17**). „*Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul din Sfânta Treime, S-a întrupat pentru noi şi a noastră mântuire, a suferit, a fost dat la moarte şi a treia zi a înviat din morţi*” (**Crezul**).

Aşadar, celebrarea Învierii (**Paştele**) este cea mai importantă sărbătoare creştină şi ea se încadrează în modelul „mitologic” de renaştere simbolică a timpului şi spaţiului prin jertfa divinităţii.

Deosebirea fundamentală între creştinism şi alte dogme religioase constă în faptul că jertfa prin substituţie a zeului precreştin a fost înlocuită cu jertfa reală a lui Isus, săvârşită o singură dată, pe Golgota, în numele tuturor oamenilor şi reactualizată ritual în fiecare an de credincioşi.

Legătura între sărbătoarea evreiască ***Pessah*** şi sărbătoarea creştină este şi reală şi ideală. Reală, pentru că Iisus a murit în prima zi a Paştelui evreiesc, ideală pentru că, prin moartea şi învierea lui, Mântuitorul împlineşte, de fapt, profeţia Vechiului Testament.

Sfântul Apostol Pavel a fost primul care a raportat sărbătoarea Pessah, a evreilor, la Iisus Christos şi i-a îndemnat pe creştini să-l omagieze pe Mântuitor: „*Iată Christos, Paştele nostru, S-a jertfit pentru noi; să praznuim, deci, nu cu aluatul cel vechi, nici cu aluatul răutăţii şi al vicleşugului, ci cu azimile curăţiei şi ale adevărului*” (**I Corinteni V, 7-8**).

Denumirea de Paşte a fost iniţial aplicată de primii creştini la comemorarea ***Cinei celei de Taină***, care consta dintr-o masă rituală. Această celebrare se substituia vechii mese pascale evreieşti, ce marca sărbătoarea azimilor (pâinişte din făină şi apă, care se mănâncă numai la sărbători).

În primele veacuri ale Creştinătăţii, sărbătoarea s-a mai numit ***Paştele Crucii*** sau ***Paştele Învierii***. Cu timpul, însă, cuvântul Paşte a devenit sinonim cu sărbătoarea Învierii Domnului.

TRADIŢII ŞI OBICEIURI PASCALE

Ultima săptămână a postului, care precede sărbătoarea este **Săptămâna Mare**, care începe cu **Duminica Floriilor** şi se termină cu ***Duminica Paştelui***.

În duminica Floriilor se sărbătoreşte intrarea lui Iisus Cristos în Ierusalim. În această zi, denumită şi ***Duminica Stâlpărilor***, se sfinţesc, prin rugăciune şi stropire cu agheasmă, ramuri înmugurite de salcie, care se împart creştinilor, iar slujitorii Bisericii le ţin în mâini, cu lumânări aprinse, ca simbol al biruinţei vieţii asupra morţii. Ramurile de salcie amintesc de ramurile de finic şi de măslin cu care a fost întâmpinat Mântuitorul.

Săptămâna Mare mai este numită şi **Săptămâna Patimilor**, deoarece ea simbolizează chinurile prin care a trecut ***Mântuitorul***, de la trădarea lui de către Iuda, până la răstignirea pe cruce pe dealul Golgota, şi se încheie cu Învierea.

În această săptămână, începând cu seara Floriilor, în biserici au loc deniile (cuvântul „denie" vine de la slavonescul „vdenie" şi înseamnă priveghere sau slujbă nocturnă) până vineri seara, inclusiv. Dintre denii, cele mai importante sunt cele de joi şi vineri seara, cunoscute şi sub denumirile de ***denia mică*** şi ***denia mare***.

E

Joia Mare (Joia Patimilor)

Denia din această zi are ca element specific citirea celor 12 Evanghelii ale patimilor şi scoaterea solemnă a Sfintei Cruci în mijlocul bisericii. Din această zi, clopotele înceteaza să mai bată, până în noaptea de Sâmbăta Mare. În Joia Mare, credincioşii duc la biserică mâncare şi băutură care se sfinţesc şi se dau de pomană pentru sufletele morţilor. Tot atunci se vopsesc ouăle, deorece se spune că daca se înroşesc în Joia Mare, acestea se vor păstra fără să se strice tot anul.

E

Vinerea Mare (Vinerea Patimilor)

Denia de vineri seara se deosebeşte de celelalte denii prin ***Cântarea Prohodului***, în trei stări ca şi prin ritualul înconjurării bisericii cu Sfântul Epitaf. Tot acum, foarte mulţi creştini ţin post negru, fără apă şi mâncare. Cine se spovedeşte şi se împărtăşeşte în Vinerea Mare, va fi spovedit şi împărtăşit pentru tot anul.

Florile aduse la biserică în Vinerea Mare sunt date după Denia Prohodului, către toţi credincioşii care au înconjurat biserica de trei ori. Ele sunt puse la Icoane, să aducă bucurie şi bunăstare şi să apere de rele.

Sâmbăta Mare spre Duminica Învierii

Toată lumea merge la biserică pentru a asista la **Învierea Domnului**, pentru a lua lumină ca să o ducă la cimitir, dar şi acasă, pentru a avea lumină în viaţă şi în suflet.

Noaptea Invierii este petrecută în biserici, în priveghere şi rugăciune, cântări de bucurie şi cu lumini multe, semne ale Mântuirii. Din această noapte şi până la Înălţare, creştinii se salută cu: ***„Christos a înviat!***” şi-şi răspund cu: „***Adevărat a înviat!***”.

Duminica Învierii

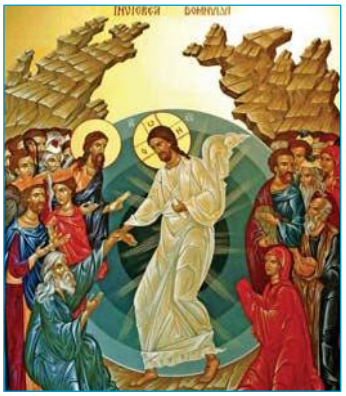

În Duminica Învierii, obiceiul este ca oamenii să poarte haine noi, semnificaţie a primenirii trupului şi a sufletului, iar dimineaţa se pune într-un ibric apă rece, un ou şi un ban de argint şi se spală cu această apă pentru a fi rumenit în obraji ca oul, pentru a fi tari ca banul şi pentru a avea belşug. Tot acum vine şi iepuraşul, mult aşteptat de copii, simbol al fertilităţii, care a fost o pasăre rănită şi pentru a nu muri a fost transformată de o zeiţă în iepuroaică, păstrându-şi capacitatea de a depune ouă şi de aici, zicala că „*vine iepuraşul cu ouă*”.

Ouăle roşii

Ouăle au fost întotdeauna un simbol al creaţiei, fertilităţii şi vieţii noi. Culoarea roşie a ouălor simbolizează sângele Mântuitorului. Există credinţa că cei care ciocnesc, între ei, ouăle roşii, se întâlnesc pe lumea cealaltă.

În tradiţia populară de la noi, ouăle de Paşti sunt purtătoare de puteri miraculoase: vindecă boli, protejează animalele din gospodărie, apără de rele.

Originea colorării ouălor se pierde în negura epocii precreştine, din timpurile când Anul Nou se sărbătorea la echinocţiul de primăvară. Ele erau date în dar, ca simbol al echilibrului, creaţiei şi fecundităţii.

Şi la romani, colorate în roşu, ouăle făceau parte dintre darurile sărbătorii lui Janus şi erau folosite la diferite jocuri şi ceremonii religioase.

Spre deosebire de alte ţări ale Europei, unde obiceiul s-a restrâns sau a dispărut, la români „împodobirea” ouălor pascale a ajuns o adevărată artă, încondeierea acestora fiind o deosebită valoare a culturii spirituale populare, ce definește particularităţile etnice ale poporului nostru.

Simboluri pascale

Mielul - Mielul de Paşti îl simbolizează pe Iisus Hristos, care s-a jertfit pentru păcatele lumii şi a murit pe cruce ca un miel nevinovat.

Crucea - Este simbolul iubirii lui Dumnezeu pentru oameni, simbolul jertfei lui Iisus Hristos pentru salvarea omenirii. Crucea a fost declarată ca simbol al creştinătăţii de către împăratul Constantin, în cadrul Conciliului de la Niceea, în anul 325 dupa Cristos.

Lumânarea - Simbolizează lumina lui Cristos care spune ,,Eu sunt lumina lumii". De Sfintele Paşti spune: ,,Veniti de luaţi lumină! ". Toţi creştinii trebuie să se lumineze de Paşti, primind pe Spiritul Sfânt cu toate darurile sale.

Pâinea - Semnificaţia şi realitatea tainică a pâinii provine în liturgia creştină de la Christos: El, Cristos, este ***pâinea vieţii***, pâinea coborâtă din cer pentru viaţa lumii, cine mănâncă din această pâine nu va muri în veci; la Cina cea de Taină, Iisus transformă pâinea în trupul său dând putere şi poruncă apostolilor şi urmaşilor acestora să continue să facă acest lucru în amintirea lui.

La Sfânta Liturghie pâinea apare cu multiplele sale semnificaţii: prin ea Christos ne dăruieşte viaţa sa divină; oferindu-i-o lui Dumnezeu noi îi oferim propria noastră viaţă cu munca şi suferinţele ei (ofertoriu); se formează Biserica, adică familia fraţilor strânşi în jurul lui Cristos care se hrănesc din aceeaşi pâine; e semnul eliberării din sclavia păcatului şi a morţii.

Cozonacul de Paşti - simbolizează trupul Domnului aşezat în mormânt şi, de aceea, cozonacii de la Paşti nu au decât formă dreptunghiulară.

Pasca - Gospodinele coc, o singură dată pe an, de Sfintele Paşti, pasca. Aceasta are o formă rotundă pentru că se crede că scutecele lui Hristos au fost rotunde. Având la mijloc o cruce, pasca este împodobită pe margini cu aluat împletit.

Vinul - Cunoscut încă din vechime, prima menţiune documentară a vinului o întâlnim în Vechiul Testament, la **Facere 9, 20 - 21**, unde se arată că, după potop, Noe a săditvie şi a băut vin.

Simbolismul vinului îşi va găsi cea mai înaltă expresie la Cina cea de Taină, când Mântuitorul Iisus Cristos, instituind Sfânta Euharistie, a spus: „Beţi dintru acesta toţi, acesta este sângele Meu, al Legii celei noi, care pentru mulţi se varsă spre iertarea păcatelor...", dând apoi porunca expresă de a o continua: „Aceasta să faceţi spre pomenirea Mea..." (**Matei 26, 26-28**).

DIN LUMEA POVEŞTILOR DE PAŞTI

Folclorul conservă mai multe legende creştine legate de simbolurile Învierii Domnului. Cea mai răspândită relatează că ***Maica Domnului***, care venise să-şi plângă ***Fiul*** răstignit, a pus coşul cu ouă lângă cruce şi acestea s-au înroşit de la sângele care picura din rănile lui ***Iisus***. Domnul, văzând că ouăle s-au înroşit, a spus celor de faţă: „*De acum înainte să faceţi şi voi ouă roşii şi împestriţate întru aducere aminte de răstignirea mea, după cum am făcut şi eu astăzi*”.

Legenda ouălor roşii

Se spune că în vremea când Iisus era răstignit pe cruce, şi suferea pentru păcatele noastre, în Cetatea Ierusalim a venit o femeie care a adus cuiva un coş plin cu ouă. Trecând ea prin acel oraş a auzit că Domnul nostru, Iisus Hristos a fost pedepsit la moarte şi a fost dus să fie răstignit pe dealul Golgota. Când femeia a auzit vestea aceea cutremurătoare, inima ei a fost cuprinsă de o mare durere. Ea era cu atât mai supărată pentru că Iisus l-a vindecat odată pe fiul ei care era bolnav de moarte.

Aşa cum era, cu coşul plin de ouă, s-a dus la dealul Golgota unde Iisus era bătut în cuie pe cruce şi nişte soldaţi îl păzeau. Din mâinile şi picioarele Lui sfinte curgeau stropi mari de sânge.

Femeia şi-a aşezat coşul ei cu ouă jos, lângă crucea Domnului şi a început să se roage plângând de durere. Ea a spus: „*Doamne Sfinte, Tu care ai făcut numai bine, ai salvat oameni de la moarte, ai înviat morţii şi ne-ai învăţat să credem în Dumnezeu, acum eşti răstignit pe cruce ca cel mai mare duşman. Te rugăm, iartă-ne pe noi păcătoşii şi lasă-ne un semn să ne aducem aminte de suferinţa pe care ai îndurat-o pentru noi*”.

Când s-a ridicat femeia de jos, ouăle din coşul ei erau toate roşii de la sângele care picurase pe ele din rănile lui Iisus.

Femeia n-a mai mers acasă ci a rămas în oraşul Ierusalim. După trei zile de la răstignire, acea femeie împreună cu alte femei au mers la mormântul Domnului, dar acesta era gol şi atunci s-au bucurat mult.

Plină de bucurie, femeia spunea tuturor despre ouăle roşii din coşul ei, care erau semnul suferinţelor Lui Iisus pe cruce. Cu ochii strălucind de bucurie împărţea tuturor câte un ou roşu, spunându-le: „***Hristos a înviat!***”

De atunci, în fiecare an, în Vinerea Mare, femeia aceea credincioasă îşi pregătea câte un coş cu ouă roşii în amintirea Răstignirii şi Învierii Domnului. Apoi le împărţea copiilor şi săracilor povestindu-le despre suferinţele lui Iisus pentru mântuirea noastră, a oamenilor şi îi punea să ciocnească în amintirea Învierii Domnului, spunându-şi: „***Hristos a înviat!***”- „***Adevărat a înviat!***”

De la femeia aceea a rămas obiceiul să fie vopsite ouă roşii de Paşti şi să fie dăruite în amintirea Patimilor şi Învierii Domnului.

CREZUL

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoțiitorul,
Făcătorul cerului şi al pământului,
văzutelor tuturor şi nevăzutelor.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos,
Fiul lui Dumnezeu,
Unul-Născut, Care din Tătal S-a născut,
mai înainte de toți vecii.
Lumină din Lumină,
Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat,
Născut, nu făcut,
Cel de o ființă cu Tatăl,
prin Care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire
S-a pogorât din ceruri
Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt
şi din Maria Fecioara
Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont,
Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui.
Şi iaraşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morții,
A cărui Împărăție nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul,
Care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul Este închinat şi slăvit,
Care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morților şi viața veacului ce va să fie.

Amin !

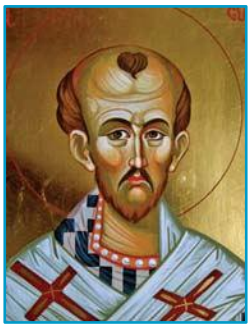

Cugetări povăţuitoare

de Sfântul Ioan Gură de Aur

Domnul Iisus Hristos

1. „***Noi niciodată n-am petrecut la ospeţele noastre cu atâta plăcere, cu câtă bucurie suferim acestea pentru Iisus Hristos***" - răspundeau sfinţii fraţi **Marcu** şi **Marceliu** când unul dintre muncitori şi-a exprimat compătimirea pentru că sunt legaţi la stâlpi şi bătuţi în grozave cuie.

După cum un copil sau un om incult nu înţelege plăcerea pe care o găseşte un bărbat luminat în citirea lucrărilor de adâncă cugetare sau în rezolvarea celor mai grele probleme, tot astfel cel mai înţelept filosof sau cel mai pătrunzător geniu, dar străin de credinţa mântuitoare, nu poate să-şi facă nici cea mai slabă înţelegere despre acea bucurie pe care un creştin o soarbe din iubirea lui Iisus Hristos!

Dacă iubirea trupească robeşte sufletul aşa de tare încât îl abate de la toate şi îl leagă numai de persoana iubită, atunci ce nu va face iubirea pentru Hristos şi frica de a nu fi despărţit de El?

C

2. Adu-ţi aminte de Hristos Care Şi-a vărsat sângele şi pentru cei ce I l-au vărsat; adu-ţi aminte de El când a înălţat de pe cruce rugăciuni şi pentru cei ce L-au înălţat pe cruce - şi nu te vei mai gândi să te răzbuni asupra vrăjmaşilor tăi, ci îi vei ierta cu mărime de suflet.

Adu-ţi aminte de Domnul care S-a înălţat cu slavă la ceruri în a patruzecea zi, după proslăvita Sa sculare din mormânt şi care a şezut de-a dreapta Tatălui; adu-ţi aminte de făgăduinţa dată de El: „***Unde voi fi Eu, acolo va fi şi sluga Mea***" (**Ioan 12,26**)- „***şi-ţi va părea jugul slujirii Lui Hristos bun***" (**Matei 11,30**) şi dulce.

„Unde voi fi Eu, spune Iisus- acolo va fi şi sluga Mea". Dar unde e Hristos? În ceruri - Prin urmare să ne mutăm acolo cu sufletul şi cu mintea chiar mai-nainte de Înviere.

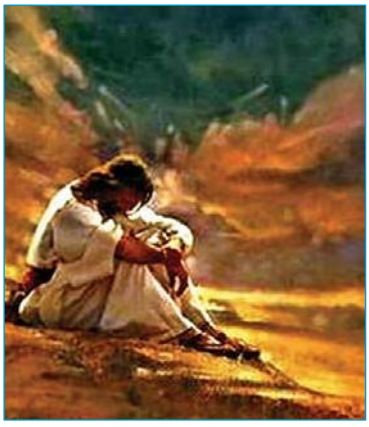

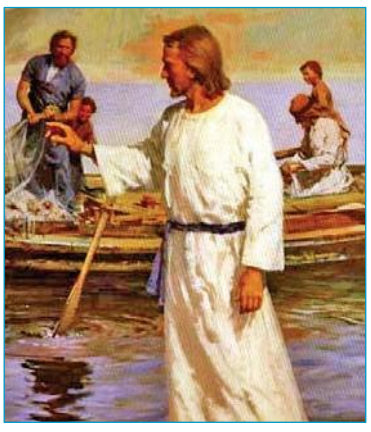

Pregătiri de cină

de Vasile Voiculescu

Venise primăvara şi stepele gorgane
Cu tort de flori alese îşi peticeau Chilimul…
Şi doldora de mărfuri, de bani şi caravane Se
pregătea de Paşte întreg Ierusalimul.
Pe ulițe un zbieret de miei fără-ncetare
Şi aburi calzi de azimi veneau din curți vecine;
Copii, fugiți din joacă, cerşeau, scâncind, mâncare
Şi se-agățau de poala grăbitei gospodine.

Isus, din foişorul cu şiță înverzită
Privea deşarta caznă şi robotul zadarnic…
O silă uriață şi-o milă nesfârşită,
Ca umbra şi lumina, luptau în el amarnic.
Chesat şi aprig Iuda se tânguia la poartă
Oprind din drum casapii cu mieii de vânzare;

Ioan pleca la apă cu vasele de toartă,
Iar Petru da cuțitul pe gresii şi amnare.
Cu multă greutate găsiră precupețul
Ce s-a-nvoit să intre cu mielul în ogradă
Şi dup-o grea tocmeală, peşin plătindu-i prețul,
L-au înşfăcat şi veseli i l-au adus să-l vadă.
Era un miel molatic cu laţele plăviţe,
Mirositor a lapte - şi-l toropise somnul,
Cu fruntea cucuiată de două mici cornițe,
Şi presimțind scăparea, a behăit spre Domnul.

Atunci duios şi paşnic, ca un păstor de munte,
Isus îl luă în brațe cu-adâncă sfâşiere,
Îl sărută cu sete pe bot, pe ochi şi frunte,
Apoi întoarse capul şi-l dete spre junghere.
Cu mâneci suflecate voioşi îl apucară,
Îi scoaseră cordeaua, smulgându-i clopoțelul,
Doar Iuda-nțepenise, holbat, năuc pe scară
Privind sărutul tainic ce osândise mielul.

Salcia plângătoare

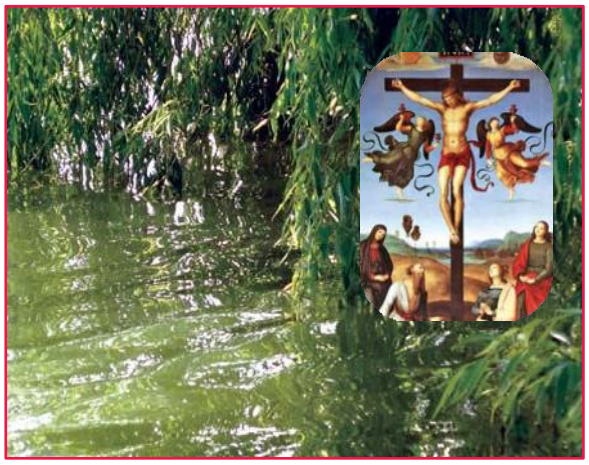

A fost odată un copac mândru, care îşi înălţa cu trufie ramurile spre cer. După ce Pilat chemă pe Isus la judecată şi-l ascultă, fără să-i găsească vină, el îl dădu pe mâna ostaşilor, care îl schingiuiră.

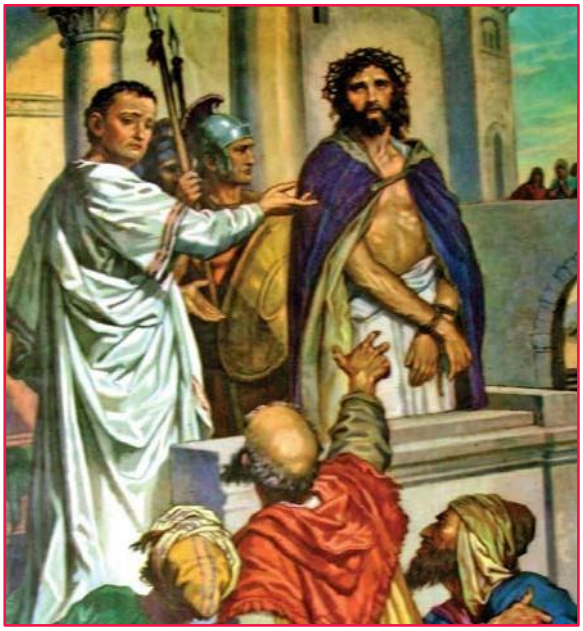

Oştenii se duseră în grădină ca să-şi caute nuiele şi numaidecât îşi puseră ochii pe ramurile zvelte ale sălciei, care stătea în mijlocul grădinii şi din care rupseră o mulţime.

Salcia nu bănuia la ce aveau să slujească ramurile sale. Dar văzu îndată cum Isus fu adus acolo. Oştenii cruzi îi smulseră haina, îl legară de un copac şi îl loviră cu nuielele până ce ţâşni sângele.

Isus îndură toate chinurile fără ca din gura lui să iasă o vorbă de jelire.

Dar salcia fu cuprinsă de o durere adâncă, îi era ruşine că-şi oferise ramurile pentru un lucru atât de rău şi nu mai îndrăznea să-şi mai întindă ramurile către cerul albastru; jelind, ea îşi aplecă frunzele şi ramurile la pământ.

Oamenii începură, de atunci, să planteze salcia pe morminte. Şi aşa se făcu, dintr-o mândreţe de copac, salcia aplecată şi plângătoare.

Dar Domnul nostru Iisus Hristos, pentru lacrimile şi durerea ei, i-a hărăzit puterea de a aduce linişte şi pace în sufletele oamenilor.

Prof.înv.primar- Nicoleta Ifrim
Şcoala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău, România

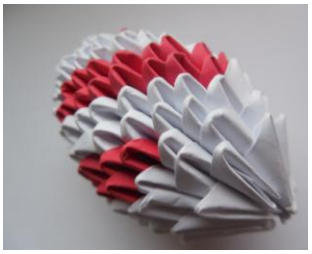

Clasa a III-a B, Școala Gimnazială "Ion Creangă", Buzău, România

CUM SUSŢIN COPIII LUMEA

Copiii reprezintă noua generaţie care poate schimba lumea şi o poate face mai bună!

Era odată un mic oraş.

Locuitorii de aici o luaseră pe un drum greşit şi făceau numai lucruri rele. De aceea, Dumnezeu era foarte supărat şi dorea să trimită un uragan peste oraş, pentru că niciun om de acolo nu mai merita să trăiască.

Înainte, însă, a trimis un înger să vadă dacă nu exista vreun suflet care vrea să renunţe la lucrurile rele şi să se întoarcă pe calea cea bună.

- Poate că mai există cineva care nu are „virusul răului”, a zis Dumnezeu. Mergi pe pământ şi dacă vei găsi măcar o persoană, nu voi distruge oraşul.

Îngerul a coborât pe pământ, îmbrăcat ca un domn elegant. Mergea pe străzi, întrebând trecătorii unde putea găsi un loc de odihnă. Oamenii îi răspundeau cu vorbe rele sau chiar îl îmbrânceau.

În cele din urmă a întâlnit doi fraţi, o fetiţă şi un băieţel, care erau obligaţi de părinţii lor să cerşească pe marginea drumului. Îngerul i-a întrebat şi pe ei, iar copiii, deşi în batjocură, i-au dat, în cele din urmă, indicaţiile necesare.

Străinul le-a mulţumit şi a plecat. La câţiva paşi depărtare, s-a prefăcut că şi-a scăpat portofelul. Copiii l-au văzut şi l-au luat repede de jos, vrând să fugă cu el. Dar au stat o secundă pe loc, s-au uitat unul la celălalt şi, în acelaşi timp au dat din cap în semn că nu-l pot păstra. Au alergat spre posesorul portofelului şi i l-au dat înapoi.

Acesta a fost foarte surprins de generozitatea lor, i-a mângâiat tandru pe obraji şi le-a dat jumătate din banii pe care îi avea.

Copiii au fost de-a dreptul uimiţi. Nu li se mai întâmplase niciodată aşa ceva, iar tandreţea cu care îi mângâiase îngerul pe obraz le-a înmuiat inimile şi le-a adus aminte de bunica lor.

Când era în viaţă, aceasta le oferea toată dragostea de care aveau nevoie şi le vorbea despre Dumnezeu şi despre cât de important e să-ţi păstrezi sufletul curat. Dar, de când a murit bunica, totul s-a schimbat. Părinţii deveniseră nişte oameni răi care îi înrăiseră şi pe ei, trimiţându-i la cerşit şi obligându-i să facă lucruri rele.

Acum, bunătatea străinului îi pusese pe gânduri. Nu ştiau ce să facă. Parcă se treziseră dintr-un vis şi, aducându-şi aminte ce le spunea bunica lor, au alergat la biserică să-I mulţumească lui Dumnezeu pentru ajutorul primit.

Îngerul s-a dus să-I spună lui Dumnezeu despre cei doi copii.

Dumnezeu a cugetat şi a spus:

-E adevărat, copiii aceştia au o mare credinţă. Oamenii sunt ce sunt, dar copiii pot deveni orice. Pentru ei, nu voi distruge oraşul, ba mai mult, prin ei se vor îndrepta şi ceilalţi.

Andreea Tănase, elevă în clasa a VI-a A, Şcoala Gimnazială “Ion Creangă” Buzău, România

VINDECAREA MINUNATĂ

Era odată o familie frumoasă, mama, tata şi cele două fete ale lor, Ioana şi sora sa mai mică, Maria. Din păcate, Maria era bolnavă. Nu putea merge şi stătea într-un scaun cu rotile. Îşi dorea tare mult să se vindece şi să se joace şi ea afară, cu copiii.

Familia celor două surori avea mare credinţă în Dumnezeu. Toţi se rugau pentru ca Maria să se facă bine cât mai repede.

Paştele se apropia cu paşi repezi, iar mama şi cele două fete făceau ultimele pregătiri înainte de marea sărbătoare. Ouăle erau vopsite, iar bucatele erau gata. Puteau pleca la biserică, la slujba de la miezul nopţii.

La biserică, în timpul slujbei, toţi stăteau în genunchi, rugându-se pentru familie şi, mai ales, pentru Maria. Ioanei chiar i-au curs lacrimi pe obraji. Au luat Lumina sfântă şi, cu mari speranţe că rugăciunile le-au fost ascultate, au mers încet spre casă.

Maria avea faţa la fel de senină ca cerul acelei nopţi. I-a plăcut aşa de mult această slujbă, că nu mai dorea să plece de la biserică. Se uita în sus, la stele şi parcă semănau cu nişte îngeraşi sclipitori. Totul era la superlativ în acea sfântă noapte.

În dimineaţa de Paşti, toată familia era adunată în jurul mesei, ciocnind ouă. Maria, care încă avea faţa lunimată, a spus:

- Mamă, aş vrea să mă ridic de la masă.
- Bine, draga mea. Vrei să te conduc în camera ta?
- Nu, mamă. Mă duc singură.

Şi-a dat scaunul cu rotile înapoi, a pus un picior jos, apoi pe celălalt, s-a ridicat încet de pe scaun şi a rămas în picioare.

Toţi erau uimiţi de puterea fetei. Apoi a făcut doi paşi şi încă doi. SE VINDECASE !!!

Toată familia era foarte fericită. S-au ridicat cu toţii şi au îmbrăţişat-o plângând de fericire.

- Acum mă pot juca cu tine, Ioana, a spus ea.
- Acum, nu mai ai nevoie de scaun. Dumnezeu a avut grijă de tine şi te-a vindecat.

Vindecarea Mariei a fost un miracol. Un miracol de Paşti. Datorită rugăciunilor celor din familie, Dumnezeu a avut milă şi a vindecat copila cînd nici nu se aşteptau.

Dumnezeu face minuni tot timpul, dar nu la comandă şi nu în zadar, ci atunci când El consideră că e momentul cel mai potrivit. Noi trebuie doar să avem credinţă şi să recunoaştem minunile care apar în viaţa noastră, mulţumind lui Dumnezeu pentru darurile Lui.

Andreea Tănase, elevă în clasa a VI-a A, Şcoala Gimnazială “Ion Creangă” Buzău, România

"Gallery Easter eggs"/ "Galerie d' oeufs de Pâques"/ "Галерея Пасхальные яйца"/ "Galeria ouălor de Paști"

Oxana Coroleac, Centrul de Creaţie Tehnică pentru copii, Moldova, Buiucani, Chișinău

Nadejda Esanu, Liceul Teoretic cu Profil Real ”Mihai Marinciuc” , Moldova, Republic of

Ludmila Tomnatic , Liceul Teoretic „Gaudeamus”, Moldova, Republic of

Nadiia Symanych, Dovge school of I-II grades, Ukraine

Marija Filkorn, Dovhe school, Ukraine

Svitlana Pasichnik, Myrhorod Gymnasium named after Taras Scevchenko, Ukraine

***"Muzeu Pysanka"*- Maryana Lysyshyn, Kolomiya educational complex №9, Ukraine**

Maryana Lysyshyn, Kolomiya educational complex №9, Ukraine

Liudmyla Poberezhna, Vinnytsia Public Secondary School-Gymnasia №30 named after Taras Scevchenko, Ukraine

Eka Murusidze, LEPL General Giorgi Kvinitadze Cadets Military Lyceum., Georgia

Besik Machitadze, LEPL General Giorgi Kvinitadze Cadets Military Lyceum, Georgia

***"Palangos margučiai"*- Jolanta Paulienė, Klaipėdos Maksimo Gorkio pagrindinė mokykla, Lithuania**

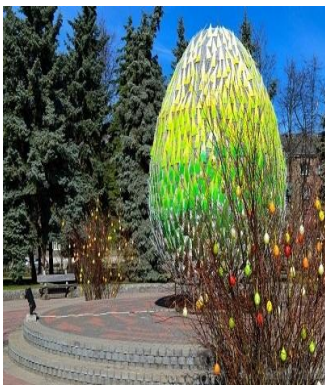

Regīna Eihmane, Ādažu vidusskola, Latvia

Katarzyna Gucz, Zespół Szkół w Lubyczy Królewskiej, Poland

Easter in Ukraine

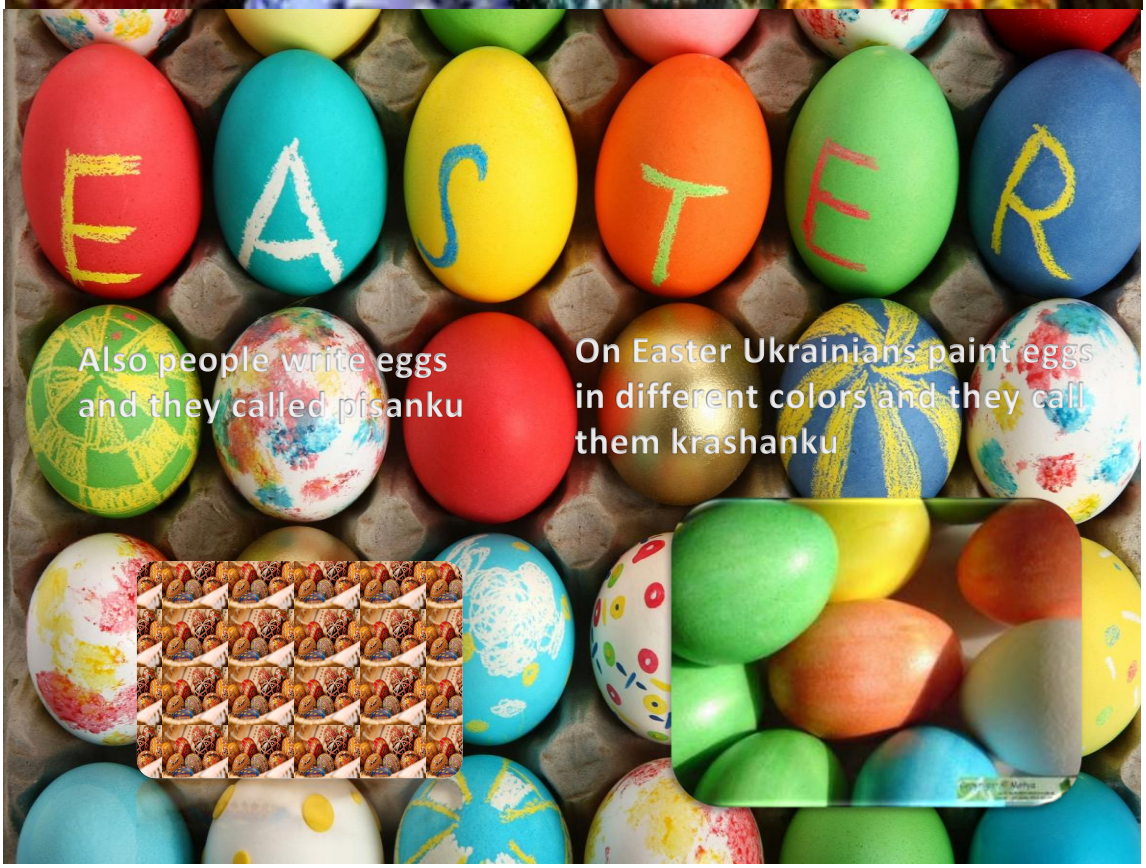
EASTER
Also people write eggs and they called pisanku
On Easter Ukrainians paint eggs in different colors and they call them krashanku

Liudmyla Poberezhna, Vinnytsia Public Secondary School-Gymnasia №30 named after Taras Scevchenko, Ukraine

Happy Easter!

Thank you very much for your collaboration!

Greetings from Romania!

Joyeuses Pâques!

Merci beaucoup, pour votre collaboration!

Salutations de Roumanie!

С праздником Пасхи!

Большое вам спасибо за ваше сотрудничество!

Привет из Румынии!

PAȘTE FERICIT!

Vă mulțumim mult pentru colaborare! Salutări din România!

ISSN 2359-8573
ISSN-L 2359-8573